

باتۇر جان ئاتا خان

تاجىكىستان يۈرۈشىدىن

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ھەزرەتئەلى ئەخەت

ئابدۇكەرىم
مەھمۇد

ISBN 978-7-5373-1743-6

9 787537 317436 >

ISBN978-7-5373-1743-6

(民文)定价: 10.00 元

باتۇر جان ئاتا خان

تاجىكىمنىڭ يۈرىكىدە مەن

(شېئىرلار توپلىمى)

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

塔吉克人心目中的我：维吾尔文/巴图尔江·阿塔汗
著. —喀什：喀什维吾尔文出版社，2008. 12

ISBN 978-7-5373-1743-6

I. 塔... II. 巴... III. 诗歌—作品集—中国—当代—维
吾尔语 (中国少数民族语言) IV. 1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 213858 号

责任编辑：斯曼古丽·阿吾提

责任校对：拜合提亚尔·阿布力米提

塔吉克人心目中的我

巴图尔江·阿塔汗 著

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编：844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 4.875 印张 3 插页

2008 年 12 月第 1 版 2008 年 12 月第 1 次印刷

印数：1—3080 定价：10.00 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: بەختيار ئابلىمىت

تاجىكىمنىڭ يۈرىكىدەمەن

ئاپتورى: باتۇر جان ئاتاخان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)
جايلاردىكى ئىسخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى 850×1092 م 1/32 ،
باسما تاۋىقى: 4.875 قىستۇرما ۋارقى: 3
2008 - يىل 12 - ئاي 1 - نەشرى
2008 - يىل 12 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 3080 — 1

ISBN 978 - 7 - 5373 - 1743 - 6

باھاسى: 10.00 يۈەن

قۇياش قوغلاپ ماڭغان كىشىلەر،
مېنىڭ ساددا، سەممى خەلقىم.
ئاپئاق قار - مۇز ئويغان نەقىشلەر،
ئۇنىڭ قەلبى، يۈرىكى بەلكىم.

مۇندەرىجە

- 1 قارلىغاچنامە
- 2 زۈمرەتەك ئارچىلار قىيادا مەۋلان
- 3 كىرىپكىڭ ئوق ئاتار، شەۋقى ئالار جان
- 4 ھاسىدىن دېرەك
- 5 چوڭ بولغاننىڭ تارتىم دەردىنى
- 6 جاھانغا ئىشەن
- 8 ئىككى رەقىب رەڭ بېرىدۇ ئالەمگە
- 9 سېنى دەپ
- 10 سېلىكەي كۆكسۈڭدە چوغ چىشلىگەن ياز
- 11 مېھرىدە قېپقالسۇن سوغۇلماس دەريا
- 13 قىشتىن قېچىش
- 14 كۈنلەرگە باقمەن كۈيلىرىم بىلەن
- 15 ياز
- 16 ئەرنىڭ تۈزى
- 17 ئوتنامە
- 18 چاقماق
- 19 رەھىمىتىم كۆپ ئەنئەنە ساڭا
- 21 ئىنتىلىش
- 22 تاجىكىنىڭ ئۇلى
- 24 كېچە مېنى قىلىۋالدى غۇنچە
- 25 ئىشەنمەسلىك چۈشسە ئارىغا

26. شائىرىم دەپ ئېتىراپ قىلسا دىلداشلار.....
- ياتسىرايسەن نېمىشقىكىن تاڭ
27. ھايات
28. ئاقماقتا تۇيغۇلار باغرىمدا يۈرۈپ
29. ئۆزىنى سوراڭ ئاقىل، مەرد دېگەن
30. «خوش ئامەدى» دېگەن ئاشۇ سۆز
31. ۋاپاسىزلىق
32. گۈزەل ئىدى ئاشۇ چاغلار بەك
33. كۈنۈپ كەتتىم
34. نازىلە
35. ئۆزۈڭ ئۆچۈر
36. بوۋاي
37. قوتاز
38. ياشاش دېگەن رىقابەت
39. ئىككىنچى چارە
40. كىلىنلانغان يۈرەك
41. بىر ئەمەلدار «شائىر» غا
42. قالارمىز شۇندىلا ھاياتقا يېقىپ
43. كونا جاي
44. قاردىكى سېغىنىش
45. نېمىنى دەپ
46. باھارغا قىياس قىل سەن مېنى پەقەت
47. ئەۋلادقا قالسۇن

- 53 كۈلكەمدە
- 54 باشلىق ساڭا يارايمەن قاچان
- 55 ئەزرائىل
- 56 ياشلىق تەزكىرىسى
- 57 لايىقەتلىك ئەر دېمە مېنى
- 58 سېنىڭ شەكلىڭ
- 59 ئۆركۈيمەن ئۆزۈمنىڭ ئۈنىدىن ھەتتا
- 60 ئاداققى كۈتۈش
- 61 تاش ئادەم
- 62 بۈركۈتكە
- 63 كەنت كېچىسى
- 64 پىنھاندىكى چاقىرىق
- 65 ئىنتىلىش
- 66 يامغۇرلۇق كۈن
- 67 ئىككىنچى قەۋەت
- 68 بىغۇبار قۇشلاردەك ئاقماقتا پەسىل
- 69 زەنجىر
- 71 ياشلىققا شىۋىرلاش
- 72 ئۆلسەم
- 73 كۆرۈنگەن تاغ
- 74 كېرەك ساڭا غەيرىتىم
- 75 بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم ئەي جان
- 76 قايتىپ كەلسە بالىلىقىمىز

- 77 بولالامسەن شائىرغا ئايال
شائىرلىقىم چانار ئالدىڭدا
يېشىل مۇھەببەت
ھىجران ناخشىسى
83 يوقاتمايمەن ئالدىراپ
85 پاتراق تويۇڭ بولسىكەن دەيمەن
86 ئۆزگىنى كۆر، ئۆزۈڭنى كۆرەت
87 جۇۋان قەسدىسى
88 قايتۇرۇپ بەر
89 بەخت ۋە بەختسىزلىك
90 سەن قەلبىمنىڭ قۇياشى بىراق
91 ئىنساپسىزغا
92 مەڭگۈلۈك سۆيۈش
94 مۇھەببەت
95 كىچىككىنە خوشلىشىش چېيى
97 ياشلىرىمدەك كەلمەكتە ئېقىپ
98 ئۆمرۈڭدىن پۈتكىن داستان دەپ
99 سالام ساڭا سۆيۈملۈك ئەتە
100 سېغىنىش
101 سەن بار ياققا سالمەن نەزەر
102 تاغ بالىلىرى
104 غەلىبەڭگە تەۋەررۈك ئاپئاق چاچلىرىڭ
105 ئۆز بەختىمنى ئۆزۈم تاپىمەن

- 106 ئاپئاق ئايدىڭ دۇنيا ياراتقىن
- 107 قالاقلىق
- 108 قار ۋە مۇزدا يۇيۇنار قىشلاق
- 109 يۈرەكتە چايقىلىپ ئوغۇزدەك باھار
- 110 گە
- 111 تېغىرقاش
- 112 تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ
- 114 بىر سۆيگۈ بار قەلبىمدە يارقىن
- 115 باشقىلارنىڭ بولۇپ كەتتىڭ، ھەي...
- 116 سوغۇق سۆيۈلۈش
- 117 تۆتىنچى ماي سائەت ئىككىدە
- 118 ئامەت
- 119 ئۈچىنچى شەخسنىڭ قەلبىدە
- 120 بەلكىم ئەمدى شۇنداق قېرىپ كېتىمەن
- 121 يەتمىگەندە ئاشۇنداق...
- 122 بىز ئۇچراشتۇق ئاخىرى يەنە
- 123 گۇۋاھلىق بېرەلمەس ساڭا ۋە ماڭا
- 124 رۇس قىزىغا ئوخشايسەن بىراق
- 125 ماڭا مېھرىڭ ئاشۇمۇ سېنىڭ
- 126 «ياق» دېگەن سۆزۈڭدىن
- 127 بەخت دەيمەن
- 128 قۇياشقا تۇتاشقان روھ (تارىخىي داستان)

قارلىغاچنامە

قارلىغاچلار كەلمەكتە ئۈچۈپ،
ئىزدەر ئەنە كۆمۈلگەن داننى.
كۈنلىرىمنىڭ باغرى بەك يۇمشاق،
باقار يۈكسەك بىلىپ ئىنساننى.

باھار بەرگەن تەلەپنى مېنىپ،
ئوينار غەمىسىز، شۇ قەدەر ئەرگىن.
قارلىغاچلارغا كېلىدۇ زوقۇم،
بەرمە تەڭرىم بۇ زوققا تەرگىن.

قارلىغاچلارغا كېلىدۇ زوقۇم،
ئۆي ياسايدۇ ھويلامدا تېخى.
كۈنلىرىمنىڭ مېھرىنى ئۈتۈپ،
قىلىپ قويدى مېنىمۇ سېخى.

باھار بىلەن كېلىدۇ ئۇلار،
ئۈزىتىمەن باھارنى بېرىپ.
كەلگىن دائىم قارلىغاچلىرىم،
كۈتۈش دېگەن كەتمەيدۇ قېرىپ.

«قارلىغاچلىرىم، ئۆزىڭلارنىڭ قەدىمكى دوستىم،
قارلىغاچلىرىم، ئۆزىڭلارنىڭ قەدىمكى دوستىم،
قارلىغاچلىرىم، ئۆزىڭلارنىڭ قەدىمكى دوستىم،
قارلىغاچلىرىم، ئۆزىڭلارنىڭ قەدىمكى دوستىم.»

زۆمرەتتەك ئارچىلار قىيادا مەۋلان

زۆمرەتتەك ئارچىلار قىيادا مەۋلان،
يىلتىزلار ئەمرىدە ئېرىگەن مەرمەر.
ياپېشىل مەۋجىدە سەمرىدۇ ئېھسان،
ئۆچىدۇ ئىسرىققا پۈركەنگەن يەللەر.

بۈركۈتلەر پەرۋازى بوشلۇقتا سەيلان،
دىللاردا سايىسى قىلىدۇ جەۋلان.
تەبىئەت ئانىنىڭ چۈشىدە ئايان،
قۇچاقلاپ ئۇخلايدۇ چوققىلار مانان.

يېشىللىق قەلبىدە، ئەمەس ئۇ نىقاب،
ياپېشىل ئەزاننى توۋلايدۇ قىش-ياز.
ئوقلارنىڭ پىتىنىسى باغرىنى تىلغاپ
ئۆتسىمۇ، تىك، مەغرۇر يەنە سەرۋىناز.

نېچۈن ئۇ پەرۋىشسىز شۇ قەدەر غىلمان،
سوئاللار چەشلەر دان تۇرقىغا قاراپ.
ئۇنىڭ ئوق يىلتىزى تاشنى قارىمىغان،
نېچۈن ئۇ تومۇزدا بولمايدۇ كاۋاپ.

شۇنداق بىر ھەقىقەت سالىدۇ گىرە:
«سۇ، ھاۋا، يەر، گىياھ سىڭىشسە ئۇيقاش.
ھاياتلىق تۇغىيانى تۇرىدۇ ئۆرە.
ھەممىنى مۇھەببەت قىلار قەلەمقاش».

كىرىكىك ئوق ئاتار، شەۋقى ئالار جان

سۇباتىك خۇشروھتىن توقۇلغان زەرباپ،
كىرىكىك ئوق ئاتار، شەۋقى ئالار جان.
سەن ئۈچۈن يېزىلار ھەر قۇر، ھەممە باب
گۈللەردەك ئېچىلار دېلىدىكى ئارمان.

قۇرغۇيدەك جىلۋەڭدە تىرىملاپ دېلىنى،
تىنچلىقىم باغرىغا ئۇيۇتسەن قان.
ئالمنى ئۈزىدۇ مىنگەنلەر پىلىنى،
ئەكسىچە يايقلار پاخشى ھەرقاچان.

دېلىڭنى ئۈتۈمەن سۆيگۈمنى چىڭقاپ،
لەۋلەردە يالتىرار ئالۇچا ئوماق.
گاھىدا چاقماقسەن، گاھىدا ئاپتاپ،
تاشتەك ھەم قاتتىقسەن، يىپەكتەك يۇمشاق.

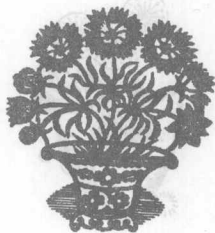

ھاسىدىن دېرەك

توۋلايمەن ھەرقاچان ئۆز ئۈنۈم بىلەن،
تاپىمەن بۇردا نان ئۆز تەرىمدە ھەم.
پەقەت شۇ باشقىلار تىكىدۇ كېيىن،
تەن بەرمەي كۈلىمەن ئەگەردە ئۆلسەم.

ئۆزىنى ئۆزى ئاھ، يارىتار ئىنسان،
ئۆز روھىڭ ئۆزۈڭنى قىلار مۇستەھكەم.
بىراۋدىن تىلىگەن بەخت ۋە ئېھسان،
دېمەيدۇ ھېچقاچان «دەردىڭگە يەتسەم».

ئۆزلۈكلا نىشانغا باشلايدۇ سېنى،
تايىنىش — سەن ئۈچۈن ھاسىدىن دېرەك.
ئاقسىغان پۇتلارغا نەزەر سال قېنى،
بەيگىدە ئۆتۈشقا بولامدۇ كېرەك؟

چوڭ بولغاننىڭ تارتىم دەردىنى

(مەرھۇم دادام خاتىرىسىگە)

نەزىرىدە كىچىك بالىنىڭ،
ئۆلمەس ئادەم ئەبەدىلىككە.
«ئۇخلىدى» دەپ بىلىدۇ ئۇنى،
«ئۆلۈش» نېمە، بىلمەيدۇ پەقەت.

چىمدىپ قويۇپ مېيىت بۇرنىنى،
يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتەر تالاغا.
ئاشۇ بالا بولسام ئىدىمەن،
چۈشكەن غەمىسىز ئۇندا ساماغا.

دادام «كەتمەي» قالارمىدى - ھە،
«ئۇخلىدى» دەپ بىلسە يۈرىكىم.
چوڭ بولغاننىڭ تارتىم دەردىنى،
ۋاقىتسىز ئاھ، سۇندى قاننىتىم.

دادام كەتتى بىزگە «خوش» دېمەي،
ئالماي تۇرۇپ بالا «قەرزى» نى.
يامغۇرلىرى ئاققان كۆرۈمنىڭ،
كىممۇ سوراڭ ئەمدى ئەزىزنى؟!

جاھانغا ئىشەن

(مەننىڭ ۋاھە ۋەھىمە)

مەيلى كۈلدۈرسۇن ياكى يىغلاتسۇن،
سۆيۈملۈكتۈر يەنىلا جاھان.
ھاياتلىقنى كۈكلىتىپ ئۇندا،
ئۆمرىمىزگە پۈتىمىز داستان.

گاھ يامانغا كېلىدۇ ئامەت،
ئەتىۋارلىنار ئەسكىلەر گاھى.
ياخشىلاردىن قاچىسىمۇ تەلەي،
لېكىن ئېنىق بىر كۈن سېيماسى.

نۇرلىنىدۇ ئالتۇندەك پارلاپ،
كېلەر نۆۋەت ياخشىغا قوشلاپ.
ئوتتا، سۇدا ئۆتكەنلەر مەغرۇر
ئاشالايدۇ داۋاندىن ئاتلاپ.

بۇ جاھان ھەم سىنايدۇ سېنى،
لازىم شۇڭا، بولمىقىڭ تەمكىن.
ئامەت كەلسە قىنىڭغا پاتماي،
كەتسە شۆكەلەپ بولمىغىن غەمكىن.

دەپتىرىگە چۈشەر بىر مۇنبەر،
قايسى ياخشى ۋە قايسى يامان.
جاھان ساڭا يازار خۇلاسىە،

ھەقىقىتى ئۇنىڭ ساپ، ئادىل،
ئىشەن شوڭا جاھانغا دوستۇم،
گەر ئۆزۈڭنى سانىساڭ فازىل.

ئىككى رەقىب رەڭ بېرىدۇ ئالەمگە

چاقمىقىنى چېقىپ تىمتاس داۋامەت،

ياز ھاۋاسى ئامراق يامغۇر تۆكۈشكە.

ھەيۋىتىدە گۈلدۈرماما ئالامەت،

كۆڭۈللەرنى ئورار ئوماق تەشۋىشكە.

چاڭقاق زېمىن كۈلەر زەزمەم سۇ ئىچىپ،

بىراق، كەلكۈن ئالار گاھى گېلىدىن.

شادلىق دېگەن تۇرماس دائىم نۇر چېچىپ،

گاھى ئوق بوپ تېگەر قايغۇ نېرىدىن.

تەبىئەتكە ئوخشاش قىسمەت ئادەمگە،

كۈلكە-يىغا چىقار يولغا بىر ئۆيدىن.

ئىككى رەقىب رەڭ بېرىدۇ ئالەمگە،

ئەنە شۇنداق ئوت ۋە سۇ بوپ مېھرىدىن.

سېنى دەپ ...

سېنى دەپ تىنچ دىلنى قىلدىمەن سەرسان،
سېنى دەپ لېۋىمنى چىشلىدىم قاتتىق. لەل
سېنى دەپ ئىشىكىمنى تاقىدىم ھەر ئان، لەل
سېنى دەپ يات لەۋدىن تاپىدىم شادلىق. لەل

سېنى دەپ بىر ساڭا باغلىدىم رىشتە،
سېنى دەپ ياراتتىم گۈزەل ئېتىقاد.
ئەمماكى بىلىمىدىم سېنى تېخىچە،
كۆرمىدىم ۋەسلىڭدىن قىلچە ئىلتىپات.

سېنى دەپ ئازدىم راست، ئۆزۈمنىڭ شۇرى،
تۈز نىيەت، پاكلىقنى بىلگەچكە مەن تاج،
ئۆچمىسە بولاتتى ھاياتىم نۇرى،
سېنى دەپ ۋىسالىسىز ئاخىر بىئىلاج.

سېلىكەي كۆكسۈڭدە چوغ چىشلىگەن ياز

قەلىبىڭدە گۈل بولۇپ ئۈنەي سەرۋىناز،
باھار ئېپ لېۋىڭدە ئالدىمغا كەپسەن،
سېلىكەي كۆكسۈڭدە چوغ چىشلىگەن ياز،
سايەڭنى ئەپ قاچما مېنىڭدىن قەستەن.

سۆيۈشنى ئۈگىتىپ قويۇپتۇ كۈنلەر،
تەگمە، ئۆيۈڭنىڭ كەينىگە ئۆتسەم،
قۇندۇزدەك چېچىڭنى سىلايدۇ تۈنلەر،
يۆلەنگەن شاخلاردا پىشىپتۇ كۆكلەم.

قەلىبىڭدە گۈل بولۇپ ئۈنەي دىلخۇمار،
ھەر سەھەر سىمايتەك شەبنىمىڭنى تۈك،
سەن بەختىم ئېتىزى، تەردىمەن ئىپار،
ئىپار بەر، بەرمىگىن تەسكەن ۋە سۆكسۈك.

مېھرىدە قېپقالسۇن سوغۇلماس دەريا

قالدۇ بۇ جاھان ھەركىمدىن ئېشىپ،
توغراقتەك ئۆمۈرچان قىلمايتۇ ئىگەم.
كېتىدۇ ئۆتكەنلەر تاغلارنى تېشىپ،
كېتىدۇ سۈكەچمەي چوڭ بولغانلارمۇ ھەم.

بەرھەقتۇر ئالغاننى قايتۇرۇپ بېرىش،
ئالدۇق بىز ھاياتنى قىرغىراپ يىغلاپ.
بەختتۇر چىرايلىق دۇنياغا كېلىش،
بەختتۇر ئاداققى كېتىش ھەم ئۇزاپ.

كېتىمىز، قالدۇ ئىزلارنى ساقلاپ،
بىز سوققان سېپىللار، بىز ئاشقان داۋان.
تىرىكلىك تەختىدە بىر-بىرىن ئاتلاپ،
دىللارنى ئاغرىتىش ھەممىدىن يامان.

ئۆتكەنلەر بار شۇنداق ئىل - يۇرتقا كۆيۈپ،
مېھرىدىن مەڭگۈلۈك گۈللەرنى تەرگەن.
ئۇلارنىڭ روھىنى ئۆتمەكتە سۆيۈپ،
تەھسىن ۋە دۇئالار چىن ئىخلاسل بىلەن.

ئۆتكەنلەر بار يەنە روھىنى بۇلغاپ،
ئىل - يۇرتنىڭ پاتمانلاپ قارغىشىن يېگەن.

شۇڭلاشقا مەن دەيمەن: قويىلى ئويلاپ،

ياشاشنى گۈللەردەك جەزىدار، لەۋەن.

كېتىمىز ھاياتقا قانماستىن ھامان،
قالدۇ ئۇزىتىپ ئىشىكىدە دۇنيا.
ياشايدى كۈلكىدە جاھان ۋە جاھان،
مېھرىدە قېپقالسۇن سوغۇلماس دەريا.

پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك

پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك

پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك

پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك
پەلەمپەيلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك

قىشتىن قېچىش

شۇنداق بىر كۈنلەردە قار ياغىدۇ، قار، قار،
مامۇقتەك لېۋىنى زېمىنغا سوزۇپ،
مامۇقتەك لېۋىڭدە ياشايمەن باھار، لىقلىق
كەتمىسە گۈللىرىڭ قەلبىمدە تۈزۈپ،

ئورمانلار كىيىدۇ ئاق لىباس ئۇندا،
ئاپئاق ئىز كېتىدۇ چىغىر يول بويلاپ،
يۈرىكىڭ ئېرىيدۇ مەن ياققان چوغدا،
قارشى شىۋاقلار بويىنىنى تولغاپ،

كۈمۈشتەك چاچقۇلار تۈكۈلەر باشتىن،
چۆمىمىز بەختكە، دۇنيانى ئۈنتۈپ،
قېپقالار، چىقالماي بىز سوققان قاشتىن،
قىش بوۋاي تېرىكىپ ھاسىسىن تۈتۈپ،

كۈنلەرگە باقىمەن كۈيلىرىم بىلەن

كۈنلەرگە باقىمەن كۈيلىرىم بىلەن،
قەلبىمدە ئامەتلەر ئاچماقتا چېچەك.
ياقماقتا لېۋىنى لېۋىمگە چىمەن،
ئېھ، ئالتۇن يۈگەكتە ئالتۇن كېلەچەك.

كۈنلەرنى ئالدىمەن تۈنلەردىن ئۈزۈپ،
ئاچماقتا نۇرلىرى يولۇمدا دەۋرەپ.
قانائەتلىق ھېسلىرىم جاۋاھىر سۈرۈپ،
بۆلۈقلەر بۆلۈقلەر دېلدا كۈۋەجەپ.

يېزىلدى قۇرلارغا شەبنەمدەك ھېكمەت،
قۇچاقلا روھىمنى چىڭ سىقىپ ۋەتەن،
چاچىمەن دىللارغا سۆيگۈدىن ھىممەت،
كۈنلەرنى باقىمەن كۈيلىرىم بىلەن.

ياز

شۈنچە ئېغىر ياشاشنىڭ يۈكى،
ئەزاسىدىن قۇيۇلىدۇ تەر.
مەن - مەن دېگەن كىشىنىڭ قەددى
ئېگىلىدۇ ئۆتكەنچە كۈنلەر.

ھارۋىسىغا ماڭىدۇ قېتىپ،
چاپتۇرىدۇ تۇرمۇشنىڭ غېمى.
ئاقساشلاردا قەدەملەر ئېلىپ،
چۆرۈلىدۇ «بەدەل» نىڭ ئېمى.

كۈلدۈرسە ئۇ ئاپتاپتەك سېنى،
يىغلىتىدۇ يامغۇردەك ئۇنى.
مۈشەققەتنىڭ دېگىنى ھېساب،
مېڭىشنىڭ شەرت تۇتۇپ قولىنى.

شالتاق تەرگە چۆمۈلۈشۈك بار،
مەنزىلىگە بارغۇچە يېتىپ.
چاچلىرىڭنى كۆمەر ئاپئاق قار،
قىشنى بالدۇر پۈمزەكلەپ ئېتىپ.

ۋايسىساڭمۇ چىدايسەن ئاڭا،
لېكىن يەنە كېچەلمەيسەن ۋاز.
ئاسان ئەمەس ھاياتنىڭ شۇڭا
ساڭا بىر رەت بېرەلىشى ياز.

ئەرنىڭ تۈزى

كىرگەن چېغىم سۆيگۈ پەسلىگە،
يۈرىكىمگە ئاققان ئاياللار.
خۇش پۇرىقى تارتقان دىلىمنى،
ئېپ كەلگەندە ئۇنى شاماللار.

ئۇسسۇلۇقنى تۇتقان، خۇمار قىپ،
لەۋ ئۇرۇشنى گەر توختاتسا «جەڭ».
يۈرىكىمنىڭ زەمبىرىكىدە
ئالغان شۇنداق جانانىمنى مەن.

ئەرنىڭ تۈزى، تۈزى ئاشۇنداق، تىلغى
تەڭشىلەرگەن يىگىتلىكىدىن، تەڭشە
بىلەرگەنمىز پىشقان چاغدىلا، تەڭشە
ياشلىق نېمە، شاشلىق نېمىكىن؟

ئوتنامە

يۈرەكلەرنىڭ ئوتى يۈرەكتە،
شۇندىن كېلەر ھاياتلىققا ياز.
كۆڭۈللەردىن سۇ ئىچكەچ كۆڭۈل،
كۆكلەر شادلىق دەرەخلىرى ساز.

يۈرەكلەرنىڭ ئوتى يۈرەكتە،
مېھىر-ۋاپا ئۇندا كۆيگەن چوغ.
ئىللىتىدۇ سوغۇق ئالەمنى،
چېچەكلىتىپ يازلارنى ئۇلۇغ.

قەلبىلەر لىزال بولۇپ قالىدۇ،
قەلبىلەرنى ئىسقىپ بىر ئاقسۇ.
بىر ئىشنىڭ ئالدىدا قاپ كالىدۇ،
قەلبىلەر بىر ئىشنىڭ ئالدىدا قالىدۇ.

چاقماق

ھەربىر قېتىم ئۇرغان لەھزەڭدە
سىلىكىنەر كۆك، سىلىكىنىدۇ يەر.
قىلىچىسىمان ئەركەك يالتىراش،
دولقۇن يېرىپ تۆكىدۇ كەۋسەر.

ۋەھىمىگە كۆمۈپ ئالەمنى،
تولدۇرىسەن ئىدىشلارغا مەي.
بۇلۇت چىشلەپ بۇلۇت لېۋىنى،
قىلار ئوتلۇق مۇھەببەتنى ئەي.

كۆتۈرگۈزۈپ يازغا ھامىلە،
سەن ئۇۋاڭدىن چىقسەن شۇنداق.
جۇلا بىرلە ئاسمان ناخشىسى،
دىل تارىمدا ئوينىتار بارماق.

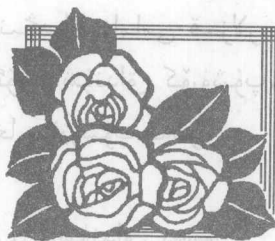
رەھىتىم كۆپ ئەنئەنە ساڭا
ھالقىسامۇ ئوتتۇرىدىن ئانا،
مەن بارىمەن يۈزۈمنى تەڭلەپ.
سۆيۈپ، ماڭا بېرىسەن يەنە،
ۋۇجۇدۇمغا مېھىر ھەسسىلەپ.
دادا، سەنمۇ قويسەن سۆيۈپ
پېشانەمگە ئانامدەك تەبىئىي.
ئالدىڭلاردا تۇرىمەن كۈلۈپ،
مەن ئاشۇنداق يەنىلا سەبىي،

سىڭلىم ئۆتەر قولۇمغا سۆيۈپ،
ھەم شۇنىڭدەك تامامى قىزلار،
تاجىك ئۆتەر شۇنداق كۆرۈشۈپ،
قوللىرىغا سۆيۈشۈپ تەكرار.

بىزدە بارى ئاشۇنداق يوسۇن،
بىزدە بارى ئاشۇنداق ئەخلاق.
دىلغا شادلىق ئاچىدۇ قويۇن،
ئەنئەنىدىن يۈرۈپ ھەممە ۋاق.

ئەنئەنىدىن جارىدۇر سۆيۈش،
تەندۈر بۇغا چوڭ - كىچىك ھەممە.
مېھرىبانلىق نۇرىنى كۆرۈش،
ئەنئەنىدىن نېسىپتۇر بىزگە.

رەھىمىتىم كۆپ ئەنئەنە ساڭا،
سەندىن تاپقاي تاجىك ئۆزىنى.
بۇ ئۇدۇمنى بىلدۈرەي ئاڭا،
ئوغۇل - قىزىم ئېچىپ كۆزىنى.

ئىنتىلىش

ئالمىسىمۇ مەيلى ھېچكىم ئارىغا،
دۇرۇس بولسام خۇشمەن تەنھا يۈرگەندە.
بولالماسمەن دوست شۇ كۆڭلى قارىغا،
خۇشامەتتە دائىم ساختا كۈلگەندە.

ھايات ئۈچۈن پەقەت بىر رەت كېلىمىز،
نېمىشقىمىن يەتمەك قىيىن قەدرىگە.
بەزىمىزنىڭ دەريا بولسا دېلىمىز،
بەزىمىزنىڭ قۇرت پۈتۈلگەن پەيلىگە.

ۋاپاسىزلىق، ئالدىنىشلار- ئالداشلار

قەدەمدە بىر كەيپىمىزنى بۇزىدۇ.

خەنجەر ئۇزار يۈرەكلەرگە كۆز ياشلار،

دېمەك ئادەم بىر- بىرىنى توسىدۇ.

ساداقەت ۋە مېھىر- ۋاپا ئالمى،

گاھى قويۇپ ئۆز- ئۆزىنى كاپتارلاپ.

ئىشەنچسىز بولۇپ قالغاچ ئادىمى،

بۇلغانماقتا ئەخلاق، مۇھىت كۈن ئاتلاپ.

ئادىمىيلىك خىسلەت بىلەن ياشىماق،

نەقەدەر بىر بەخت، بىلسە ھەر ئادەم.

شۇڭا دەيمەن ئۆز- ئۆزۈمگە: بول يىراق

بەتقىلىقتىن، بەتخۇيلاردىن سەن ھەردەم.

تاجىكنىڭ ئۇلى

تاجىك — بىز خەقلەر سۆيگۈنىڭ قولى،
مۇزتاغ كۈتكىنىدەك قۇياش نۇرىنى.
كۈتمىز غەمخورلۇقنىڭ تىللىرىنى،
كۈتمىز
بەختنىڭ ئىشىكىمىزنى چېكىشىنى،
ئالىي مەكتەپلەرنىڭ تۆۋەن نومۇردا قوبۇل قىلىشىنى،
كۈتمىز، كۈچىمەيلا مىليونېرغا ئايلىنىشىنى ھەم.

تەمە
پاتىقىقىغا كىزمەكتە سۆرەپ
بىزنى، سۆرەپ ماڭغان ئۆكۈز كەتمەكتە جۈدەپ،
مايمۇن چېغىدا دورايدۇ ئادەمنى،
بىز دورايمىز ئۆز-ئۆزىمىزنى.
كىسلارودقا قالدۇق ئۆگىنىپ،
ھاۋانى ئۆز كۈچىمىز بىلەن باقمىدۇق شوراپ.
تايىنىش — بىز ئۈچۈن ئۆي خىزمەتچىسى،
ياتىمىز شېشىنى تىكلەپ، تەككىنى قىرلاپ.
ئۆتمەكتىمىز
رىقابەتنىڭ تېزىكى بولۇپ،

ئامەت قاچماقتا ئىزى يوقىلىپ،
پۇتلار ئۆز ئىگىسىنى تاپماقتا،
گەۋدىمىز
بىر پارچە پۇت گۆشكە ئوخشاپ قالماقتا.
يول نوسۇلكىسىغا سېلىپ بىزنى،
ساۋابىنىڭمۇ تېشىلدى قوڭى.
ئەمدى گەپ ئۆزىمىزدە،
ئەقىلنىڭ ئىچىدىكى كۆزىمىزدە.
تايانمىغىن، ھاساڭنى تاشلا،
نانلار ئۆز ئوچىقىمىزدا يېقىلسۇن.
«تەييار تاپلىق» سۇنسۇن، چېقىلسۇن!

لەھەڭنىڭ يەيدىغىنى بېلىجان،
رىقابەتنىڭ يەيدىغىنى ئەقلى كور، نىمجان.
ئەتراپىڭغا باق، مېڭىشنى ئۆگەن،
جاپانىڭ تەمىنى تېتىشنى ئۆگەن.

كېچە مېنى قىلىۋالدى غۇنچە

شېئىر يازسام يازدىم كېچىدە،
ئۇنىڭسىزمۇ ماڭا يوق ئىمكان،
كۈندۈز خىزمەت، مائاش غېمىدە،
روھىم سەككىز سائەتكە قۇربان،
كېچە ماڭا قالماقتا ئوڭچە،
يېمەكتىمەن ھاياتنى بۇلاپ،
كېچە مېنى ئۆزىگە غۇنچە
قىلىۋالدى، ياتىدۇ پۇراپ.

ن. لىلىپ رىشىپ ئۆلگەندە
ن. لىلىپ رىشىپ ئۆلگەندە
ن. لىلىپ رىشىپ ئۆلگەندە
ن. لىلىپ رىشىپ ئۆلگەندە

ئىشەنمەسلىك چۈشەنچە ئارىغا

ئىشەنمەسلىك چۈشەنچە ئارىغا،
ئۆچەر يېنىپ تۇرغان مۇھەببەت،
يىراقلىشار دىللار دىللاردىن،
قول بېرىشكەن دوستلار نىھايەت.

ئىشەنمەسلىك چۈشەنچە ئارىغا،
يوقار شادلىق، بارچە لاتاپەت،
بوزلاپ نەرە تارتقۇسى ھامان،
ئىشكلىرىنى چۈۈپ قىيامەت.

رەببىمىز نىقەتلىك، نىمەسلىك قىلغۇچى،
مەبەدە، مەبەدە، مەبەدە،
رەببىمىز نىقەتلىك، نىمەسلىك قىلغۇچى،
مەبەدە، مەبەدە، مەبەدە.

پەيغەمبەر، پەيغەمبەر،
«تالە» نىقەتلىك، نىمەسلىك قىلغۇچى،
پەيغەمبەر، پەيغەمبەر،
تالە، تالە، تالە، تالە.

شائىرىم دەپ ئېتىراپ قىلسا دىلداشلار

ئۆز يۇرتۇمدا، ئاشۇ تاجىك قوۋمىمدا
مېنى كۆرۈپ باقمىغانلار تېخى كۆپ.
نامم يوقتۇر تېخى ئۇلار دىلىدا،
شىراز^① كەبى تۇرالغۇدەك نۇر تۆكۈپ.

تاجىك يۇرتى — قات-قات تاغلار ئارىسى،
ياشار ئۇلار جىلغىلارنىڭ ئىچىدە.
ئۇلار خۇشال ئاۋۇپ بەرسە پادىسى،
ئالسا ھۇزۇر تەبىئەتتىن ئۆزگىچە.

سۈزۈك ئاسمان، زىلال ئېقىن سۇلىرى،
سۈرىتىنى بېرەر ئۇلار قەلىبگە.
يېشىل يايلاق كۈيناز، مەرۋىي گۈللىرى
چىلاپ تۇرار كۆڭۈللەرنى سەيلىگە.

كىشىنىگەن شۇ ئاتىلىرىنى چاپتۇرۇپ،
ماڭار، ماڭسا قوتازلارنى قىپ «قانات».
سۆڭەك نەينى بەللىرىگە قىستۇرۇپ،
تۇرمۇشىغا ئىزدەر گۈزەل، ئۆز ھايات.

① شىراز — سەئىدى شىرازىنى كۆرسىتىدۇ.

چورۇق كىيگەن بۇتلىرىنى ئۇزىتىپ،

راۋاب چالار يېتىپ شاىى كۆرۈپىدە،

باللارنىڭ يۈرىكىنى ئويغىتىپ،

ئۇسسۇل بىلەن نۇر تارتار ئۆيىگە.

مانا بۇلار مېنىڭ دىلكەش تاجىكىم،

غوۋغاسىدىن تۇرار يىراق جاھاننىڭ،

تۆت پەسىلىنى ئۇزىتىدۇ بىتىنىم،

چوغلارنى ئۆچۈرمەستىن قازاننىڭ،

سودا ئۈچۈن بولماس ئانچە پايىپتەك،

ھاجىتىنى چىقىرىدۇ قوي سېتىپ،

ئەنئەنىگە بېقىپ كەلگەن دىل—يۈرەك،

ساددىلىقى تۇرار دائىم ئۇخلىتىپ،

ئىچىپ قويار قارىماستىن كۆزىگە،

ئاقچا—بۇلنىڭ، تۇرمۇشتا بىپەملىرى،

لېكىن، مېنى تەڭ قىلمايدۇ ئۆزىگە،

يۈرىكىمنى يەيدۇ ئۇلار غەملىرى.

كۆزلىرىمنى يۇمۇپ ئۆتۈش مۇمكىنمۇ؟

نەزىرىمگە چۈشەر بۇنداق ھەرنە ھال.

بۇ دۇنيادا زېھنى ئۆتكۈر - تۇيغۇنمۇ،

يارىتالماس ئۆز بەختىنى ئېچىپ پال،

ھۆرمىتىم بار سەپ ئالدىدا ماڭغانغا،

تەشەككۈرنى يازدىم، قىلىپ زور ھەۋەس.

ئىلىم بىلەن ئاشسا كىمكى داۋانلار،

يۈكسىلىشكە ئاساس تاپقاي ھەر نەپەس،

بىزدە بارى ئاددىيغىنا كەپە ئۆي،

ماڭغانلار ئاز قىممىتىنى يارىتىپ.

سەن ئۆزۈڭنى قانچە ماختا، قانچە سۆي،

قۇرالمىساڭ بىكار بەيگە، ئات سېلىپ،

شۇڭا دائىم بىسەرەمجان ئۆتىمەن،

رىقابەتكە چۈشەلمىگەچ چوڭ - كىچىك.

مەن ئۆزۈمدىن كۈتكەندەك تەڭ كۈتىمەن،

ھەربىر دىلدىن قەد تىكلەشنى مەڭگۈلۈك.

ئىرادە ۋە چىدام بولسا، ھەرقاچان،

بەخت سۇنار ئاڭا ئامەت يولىنى.

چىرايىڭدا ئۆتەر سوزۇپ ئۇ سامان،

تەمەخورلۇق سوزسا ئۆكتەم قولىنى.

ئىمكان، پۇرسەت تۇرار مانا قاش ئېتىپ
بىر-بىرىدىن سەرخۇش، گۈزەل ئاي-كۈنلەر
گەپ ئادەمدە، ماڭالسا تاغ ئېشىپ،
قۇچار غەلىبە يەڭ-بىلەكنى تۈرگەنلەر.

شائىرىم دەپ ئېتىراپ قىلسا دىلدەشلەر،
خىتابىم شۇ: تەڭ قول تۇتۇپ ئۆرلىسەڭ.
يۇرتنى گۈللەپ، بارچە مىللەت، قۇرداشلار
قاتارىدا شەرەپ كۈيىن كۈيلىسەڭ.

ياتسرايسەن نېمىشقىكىن تاڭ،
 سىڭىپ كەتتىڭ تۇمانلىرىغا.
 بېشى چۈشۈپ كەتتى تاغلارنىڭ،
 قىرو چۈشكەچ ئارمانلىرىغا.
 ياتسرايسەن نېمىشقىكىن تاڭ،
 يۈرىكىڭدە سوغۇق بىر تىۋىش.
 شادلىقىمنى قالدۇرار يېتىم
 مەيۈس تۇرقۇڭ، غەمكىن ئۇچرىشىش.

ياتسرايسەن نېمىشقىكىن تاڭ،
 ئايرىپ تۇرار ئارىنى دەريا.
 ياتسرايسەن نېمىشقىكىن تاڭ،
 مەن ئەمەستەك ئۆزۈڭنىڭ گويا.

ھايات

ئاچچىقى بار ھاياتنىڭ بىلسەڭ،
روھىڭ ھەسرەت چېكىدۇ بولۇق.
گويا قىشقا قايتقاندەك ئاسمان،
ھاياتىڭدىن تۆكۈلەر سوغۇق.

ئاچچىقى بار ھاياتنىڭ شۇنداق،
تاتلىقىمۇ تۇرىدۇ كۈلۈپ.
بولالىغاندا ئۇنىڭغا ئورتاق،
روھىڭ بالدۇر كەتمەيدۇ قۇرۇپ.

ھەممە بىزگە ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمىمىز،
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمىمىز.
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمىمىز،
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمىمىز.

ئاقماقتا تۇيغۇلار باغرىمدا يورۇپ

ئاپتاپنىڭ ئەۋجىدە يۈرمەكتە بەرداش،
سىلجىغان شاماللار چېچىمنى تاراپ،
سۆزلەيدۇ خۇيىنى يۈرىكىدىن تاش،
ناخشىدەك بويسۇنغان تاغلاردىن قاراپ.

تىمناسلىق دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ،
شاۋقۇنسۇز قىشلاققا تاشلايدۇ نەزەر،
دۈپۈلدەر يۈرىكىم ئۆزىنى ئۇرۇپ،
تىۋىشى قاقىدۇ يىراقلارغا پەر.

چۈشتەك بىر ئەسناغا دۇچار دۇر دىلىم،
پىلتىڭلاپ بېلىقتەك ئاتىمەن غۇلاچ،
لەيلەيدۇ كۆزۈمدە ساماۋى ئىقلىم،
سۆيۈش ۋە سۆيۈلۈش قەلبىمنى ئۇتقاچ.

لەيلەيمەن شۇ قەدەر، لەيلەيمەن يېنىك،
ياپىيىشىل چۆپلۈكتە ئۆزۈمنى ئۇنتۇپ،
نىمجانمۇ ۋە ياكى مەن ئۇندا تىرىك،
ئاقماقتا تۇيغۇلار باغرىمدا يورۇپ.

ئۆزىنى سورار ئاقىل، مەرد دېگەن

كەچۈر دوستۇم، كەم سۆز ئادەممەن،
ساددىلىققا قايتمەن چۆكۈپ.
دوست كۆڭلىنى دائىم ئىزدەيمەن.
قاپاق تۈرمەستىن ئۆتمەن كۈلۈپ.

ساددىلىقىم ھەم تۈز بولغانلىقىم
مېنى ساڭا كۆرسەتتى «ياۋاش»
مېنىڭ يۇمران سۆز، كۆڭۈلچەكلىكىم
قىپ قويدى سېنى شۇ قەدەر قاقۋاش.

مەنچە ئادەم يوق، دەپ ئاھ، ئۆزۈڭچە،
بوزەك ئەتمەككە بىلەيسەن پىچاق.
مەنمۇ ئۆزۈم يەي، سەنمۇ ئۆزۈڭ يە،

تالاشما مەندىن سەرەڭگە، چىراغ.

كەچۈر دوستۇم، كەم سۆز ئادەممەن،
ئۆزىنى سورار ئاقىل، مەرد دېگەن.

قىلالمايمەن چىڭ، ئېغىرراق گەپنى.
چۈشەنگىنىسەن خوپ، بۇ ھەقىقەتنى.

① مەنچە ئادەم يوق، دەپ ئاھ، ئۆزۈڭچە،

«خۇش ئامەدى» دېگەن ئاشۇ سۆز

تاجىكىمنىڭ شېرىن تىلىدا،
«خۇش ئامەدى» ① دېگەن ئاشۇ سۆز:
تەڭرى مېھرى قىلدۇرار جۇلا،
مەيلى ياتتۇر ياكى بولسۇن ئۆز.

تاجىك ئۆيى خانىدانىدا
ئاشۇ بىر سۆز كۆيگەن شام-چىراغ.
كۆڭۈللەرنىڭ گۈلىستانىدا
ئۇ چاچىدۇ ئەتىر-خۇش پۇراق.
ئۇلۇغلىنار مېھمان شاھ سۈپەت،
ئۇندا ھەر سۆز بېرەر ئېسىل رۇي.
ئەتكەنچايدىن تەپچىسە لەرزەت،
شورپا تۆكەر سەركە بىلەن قوي.

تاجىكىمنىڭ قۇتۇق كۈنلىرى
ئاشۇ سۆزدىن بولار مۆھتەرەم.
ھۇزۇرىدا شادلىق نۇرلىرى
ھەر كۆڭۈلگە بېغىشلايدۇ ئەم.

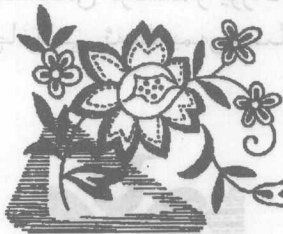
①خۇش ئامەدى — خۇش كېلىپسىز دېگەن مەنىدە.

ئاب ۋاپاسزلىق

خىيالىمغا كەتتىڭ تۆكۈلۈپ، رەنە
دەردلىك ھېستىن قەلبىم بولدى ھۆل.
ئۇ چاغلاردا ئىدۇق بىز شۇنداق، ھە
ئايرىلالاماس بېلىق بىلەن كۆل.

نەملەشكىنى ئەمدى بىر ھايات، رەنە
چىرىگىنى ئىستەكلەر، خالاس، رەنە
بەتبۇي پۇراق چاچقان دۇنياغا، رەنە
نېمە ئۇ ھە، بىلەمسەن ۋىئاس؟ رەنە

ئاب ۋاپاسزلىق رەنە
نەملەشكىنى ئەمدى بىر ھايات، رەنە
چىرىگىنى ئىستەكلەر، خالاس، رەنە
بەتبۇي پۇراق چاچقان دۇنياغا، رەنە
نېمە ئۇ ھە، بىلەمسەن ۋىئاس؟ رەنە

گۈزەل ئىدى ئاشۇ چاغلار بەك

گۈزەل ئىدى ئاشۇ چاغلار بەك،
يايلاقلاردا ئوينايتتۇق قېنىپ،
ئېھ، كىشىنىڭ ئاتلارنى كۆرسەك،
ئۈرۈنەتتۇق تېزەكلەر ئېتىپ،

گۈزەل ئىدى ئاشۇ چاغلار بەك،
دىلدا سۆيگۈ ياسىغان چېقىن،
يارىتاتتۇق گۈزەل كېلەچەك،
ئارمانلاردا تۇرۇشۇپ يېقىن،

گۈزەل ئىدى ئاشۇ چاغلار بەك،
سەن شۇ چاغنى سېغىنامسەن، يار؟
ئايرىلىشتىن ئۆلسىمۇ يۈرەك،
شۇ چاغلارنى ئەسلەيمەن، نىگار.

كۆنۈپ كەتتىم

(رىسلىمە لىشەن)

كۆنۈپ كەتتىم يالغان سۆزلەشكە،
ئۇنىڭسىز دىل تاپمايدۇ ئارام،
كۆنۈپ كەتتىم تەپنى كۆزلەشكە،
يۈزىڭىزلىكىم شۇ قەدەر قارام،
بىزنىڭ ئالدىمىزدا - ئالدىمىزدا پالنىمىز.

كۆنۈپ كەتتىم شامالغا قاراپ
ئىش تۇتۇشقا ۋە يول تېپىشقا،
بىر كىملىرىگە قالدىمىز ياراپ،
شۇ تۈپەيلى قەدەر ئېلىشتا.

كۆنۈپ كەتتىم ھەممىگە شۇنداق،
ئەدىن قالدىم ئۆگىنىپ بۇنى،
خىسلىت ئۆلسە، ئۆچەمدۇ قانداق،
ئادەملىكنىڭ دىلدا يالقۇنى؟

تاپقان:

نازىلە

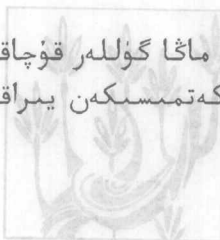
(ناخشا تېكىستى)

چۈشلىرىمنى ماكان ئەتتىڭ نازىلە،
چىرايىمنى سامان ئەتتىڭ نازىلە،
مۇھەببەتكە كۈلۈپ باققان دۇنيادا،
قىيىناپ بىمار-نىمجان ئەتتىڭ نازىلە.
نەقرات: قىشنىڭ رايىمۇ قىشنىڭ رايىمۇ
كېلەرسەنمۇ ماڭا گۈللەر قۇچاقلاپ،
ئەقىدىمىز كەتمىسكەن يىراقلاپ.

بولماسىمىدى يېقىن بىللە ئولتۇرۇپ،
ئىچسەڭ چايىنى پىيالىنى تولدۇرۇپ،
سۆزۈڭ يوقمۇ بىردەم دىلغا ياققۇدەك،
كۈنلەرنى بى زىبان ئەتتىڭ نازىلە.

نەقرات:

كېلەرسەنمۇ ماڭا گۈللەر قۇچاقلاپ،
ئەقىدىمىز كەتمىسكەن يىراقلاپ.

ئۆزۈڭ ئۆچۈر

ئۆزۈمچە تارتىم دەردىڭنى،
ئىشقىڭ مېۋىسىنى يەپ سالغان چېغىم.
تەلپۈنۈش قەلبىمگە لىق تولغان، ئەمما
قەلبىڭدىن ئەسەر يوق، تۇرسەنغۇ جىم.

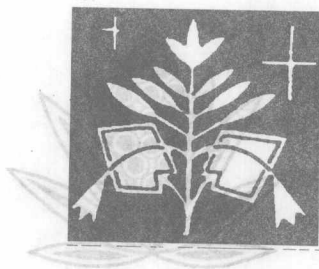
سۆيەلمەسلىكىڭنى بىللەلمەيتىمەن،
ئەبەدىي سۆيگەنلىكىمنى كەچۈر.
يانار تاغقا ئايلاندىم نىكەم،
ئوتۇڭنى ئەمدى كېلىپ ئۆزۈڭ ئۆچۈر.

بوۋاي

ماڭلىيىدا چىغىر-چىغىر يول،
ئۇندا تارىخ قاتنىغان نەچچە.
قاشلىرىدا تۈتەر ئاق بۇلۇت،
تۆكۈپ تۇرىن ساقلىغىنىچە.

كۆز ئالدىمدا ئاقارغان مۇز تاغ،
كۆز ئالدىمدا ئاقارغان دەريا،
ئۇ ياشايدۇ بەرق ئۈزۈپ يەنە
بوستانلارنىڭ يېشىل تىلىدا.

تەنتەربىيە ۋە تەبىئەت

تانكا مىسال كۈچتە - قۇۋۋەتتە،
تاغ - داۋاندا ماڭىسىمەن ھەيۋەت.
سېنى مىنگەن كىشى راھەتتە،
سەپەر قىلار شاد - خۇش داۋامەت.

سەن ئەركىنچە يايلاپ ئوتلايسەن،
بىر كىم ساڭا سېلىپ بەرمەس چۆپ،
يەم - خەشەكنى كۈتۈپ ياتمايسەن،
يەيسەن تېپىپ ئۆزۈڭ تەر تۆكۈپ.

سەندىكى روھ، سەندىكى خىسلەت
ئېچىپ قويدى مېنىڭ كۆزۈمنى،
بىزدەكلەردە كۆپ ئىكەن ئىللەت،
سېلىشتۇرسام ساڭا ئۆزۈمنى.

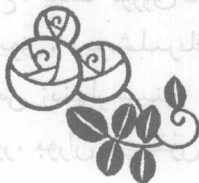
مىننەت ئۇلاغ، يېسە ئوزۇق - ئاش،
ئېلىشنىڭ يوق، بېرىشنىڭ بار،
ئەگدۈرەلمەس زىنھار سېنى باش،
تاغدا يامغۇر، بوران - چاپقۇن، قار.

ياشاش دېگەن رىقابەت

جەم بولساق قۇرۇق پونى ئېتىشىپ،
ماختاشنى ئۆزىمىزگە تىكلەپ غۇرۇر.
غەيۋەتنىڭ بەيگىسىدە چېپىشىمىز،
قالغۇچە ئاخىرى تىلدا ماغدۇر.

خوت يۆتكەپ يەنە راسا ئىچىشىمىز،
شېشىلەر «سۆيگۈسى»دىن تېپىپ شادلىق.
مەست بولۇپ جالدۇق - جۇلدۇق ئېتىشىمىز،
قىلغاندەك نامراتچىلىق بىزگە ئازلىق.

بىز بۇندا شۇنداق ياشاپ ئۆتەرمىزمۇ؟
ئۆزىنى ھەم ئۆزگىنىمۇ بىلىمەي پەقەت.
ئۆگەنمەي، بەسلىشەلمەي تۈگەرمىزمۇ؟
چۈشەنسەك ياشاش دېگەن بىر رىقابەت.

ئىككىنچى چارە

مەن قارايمەن ئوغرىلىقچە، ئاشكارا،
بولدى بۇنداق قىلغىنىمغا ئۇزاق يىل.
كەلتۈرەلمەي سېنى زىنھار، دىلرەبا،
ئازاب چەكتى قەلبىم، گەپتىن قالدى تىل.

سۆيىمىسەڭمۇ مەيلى، ماڭا قاراپ قوي،
نىگاھىڭغا تويۇۋالسام كۇپايە،
يازغۇچى بوپ قالسام بىر كۈن، قىلىپ توي،
ئەسرىمدە يارىتارمەن ھېكايە.

كىلونلانغان يۈرەك

ئۈمىدىمدەك قارايدىغان كىچىك،
يۇلتۇزلىرى پاتىمىغان قىشلاق،
شېۋىرلايدۇ ئاپئاق قار گۈلى،
پۇرىقىنى چاچالماي ھايات،
لەپلەپ ياغار يۇمران تېپىشماق.

ئوغرىلانغان بەخت ئىزىدىن،
قۇيقۇرۇق ھال تۇرار جىلمىيىپ،
ھەقىقەتكە قۇيۇپ بىر رومكا،
شىر تىلىدا سۆزلەتكۈم كېلەر،
ئۆلۈۋاتقان دىللارنى چېكىپ.

ئىشىكى يوق، دېرىزىسى يوق،
ئۆيدە، قۇياش باسىدۇ تۇخۇم،
ئۆز-ئۆزۈمنى ئالالىمىدىم ھېچ،
چىقىرىدۇ چۈنكى ئاق بايراق،
قولى چولاق، ئاقسىغان ھۇجۇم.

ۋاقىت چاپار شامالغا مىنىپ،
ئارقىسىغا قارايدۇ يوللار،
مەنىسىنى تاپماقچى بولۇپ،
كىلونلانغان يۈرىكىم. شۇ تاپ،
قەپسىنى چاقماقچى بولار.

بىر ئەمەلدار «شائىر» غا

ھوقۇقۇڭ بار بىر ئوبدان، ئابرويۇڭمۇ خېلى چوڭ،
شەيتانلىقىڭچۇ تېخى، يىگىتلىكتىن يانمىغان.
پۇرسەت كۈتۈپ كۆپ ھالدا قىلىۋالسىەن شۇنچە ئوڭ —
تەلىيىڭنى، قارىسا ھېچبىر غۇم يوق، چانمىغان.

خىجىل قىلىپ ھەمىشە «ئەسەر» تەلەپ قىلىسىەن،
تارتىشنى نامىڭنى ھەر يەرلەرگە، نىشانلاپ.
يازماي، يېزىپ بەر دەيسەن، يۈرىكىمنى تىلىسىەن،
ساختا شۆھرەت نام ئۈچۈن قىلىپ مېنى بىر نىقاب.

نامىڭ چىقىپ، بوپ قالدىڭ مانا ئەمدى «قەلەمكەش»،
ئۆز كۈچۈڭگە تايانغىن، «يۆلىيەلمەس» كەمىنە.
بولسا ئەگەر غۇرۇرۇڭ، ئېيتاي ساڭا، ئەي دىلكەش،
نان تىلىسەڭ تىلىگىن، ئەمما «ئەسەر» تىلىمە.

قالارمىز شۇندىلا ھاياتقا يېقىپ

ئەسلىسىم، كېلىدۇ كۆز ئالدىمغا دار،
دەردلىرىڭ سىرتماق بوپ بوينۇمغا چۈشەر.
كەتكەنمەن شۇڭلاشقا ئۇنتۇپ سېنى يار،
ئىشقىڭدا يۈرمەسكە بولۇپ قەلەندەر.

پەسىللەر ئالماشتى ئۆزگە رەڭ بىلەن،
دەريادا مۇز توڭلاپ، گاھ ئۆرلىدى سەل.
بەردىمەن سېغىنىش، ياق، ئۇنتۇشقا تەن،
بىر جىمجىت سەزگۈگە بولۇپ ھامان ئەل.

ئەسلىگۈم يوق سېنى، زىنھار ھەرقاچان،
بىز ئەسلىي ئاشۇنداق سۆيۈشكەن رەقىب.
بەخت ۋە شادلىقچۇن ئۇنتۇلساق ھامان،
قالىمىز شۇندىلا ھاياتقا يېقىپ.

كەچمىشلەرنى سۆزلەيسەن مەيىن،
ئۇلۇغ ئوبراز يارىتىپ يەنە.
قەلبىم تامان پۇلاڭلىتار قول،
سېنىڭدىكى تونۇش مەنزىرە.

سۆيگۈ قۇچقان ھەر تال ھۈجەيرە،
ئالغان سېنى باغرىغا كۆمۈپ.
ئېھ، مەڭگۈلۈك ئارخىپىمەن گۇيا،
سېغىنىشتا تۇرغان سۆيۈلۈپ.

[illegible]

قاردىكى سېغىنىش

ئاشۇ يىلى قار كۆپ ياغقانتى،
كەپىمىزدە قالمىغان ئوتۇن.
قوي - ئۆچكىلەر مەرىشەر ئىدى،
قىيا - چىيا، ھۇلايىتى قۇيۇن.

كېيىپ دادا، كۆرۈش جۇۋاڭنى،
كەلەنسەرنى ئېلىپ قولۇڭغا.
ماڭدىڭ قارنى پايماڭلاپ، كۈرەپ،
كېسىپ كەلمەك ئۈچۈن ئوتۇنغا.

ئوتۇن يۈدۈپ كەلدىڭ خىزىردەك،
ئۈستۈپشەك ئىدى ئاپئاق قار.
ئىسىنغاندا سوغۇق كەپىمىز،
سەزدۇق بۇنى كەلگەندەك باھار.

جىلغىدىكى سامانخاندىن
پادىلارغا توشۇپ بەردىڭ چۆپ.
ئاشۇ كۈنلەر چىقماس ئېسىمدىن،
ھەممىنى خۇش قىلدىڭ كۆيۈنۈپ.

ساڭا ئوخشاش يۆلەنچۈكىمىز

بولغاچقىلا، تۇرۇپ كەلدۇق دەس.

يەتتىمىزنى قوشتۇڭ قاتارغا،

ئانام بىلەن بولۇپ ھەمىنەپەس.

شەھەردىمەن، ھەر يىل ياغسا قار،

ئاشۇ يىلنى ئەسلەپ قالىمەن.

سېغىنىشتا، دادا، بارىڭنى،

كۆزلىرىمگە ياشلار ئالىمەن.

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

لەقلىلە نىمىچەك نەچ پە، رىنىمى

نېمىنى دەپ ...

نېمىنى دەپ كۆز ئاچىمىز ھاياتقا،
سۇ، ھاۋانى، ئىللىق ماكان. ئاشنىمۇ؟
مۇھەببەتنى كۆزلەپ ياكى مال - دۇنيا،
زىبۇرىننەت، جاۋاھىرات تاشنىمۇ؟

نېمىنى دەپ كۆز ئاچىمىز ھاياتقا،
ئۆلۈش ئۈچۈن يا بولۇشقا قۇربانلىق؟
ئېھتىياجىنى قاندۇرالماس بۇ ئالەم،
كىمگە نېسىپ ئەبەدىيلىك ئامانلىق؟

نېمىنى دەپ كۆز ئاچىمىز ھاياتقا،
ئەزىزلىكنى كەلتۈرۈشكە يا قولغا،
بار بولغاننى كۆرسەڭ نېمە دېگۈلۈك،
يەتمەك قىيىن نېچۈن كۈتكەن ئارمانغا؟

نېمىنى دەپ كۆز ئاچىمىز ھاياتقا،
قاھ، قاھ كۈلۈپ ياكى يۇم - يۇم يىغلاشقا؟
ئۇلارنىمۇ ئۆتتۈق باشتىن كەچۈرۈپ،
ھەتتا ساقال تاشلاپ ئالداپ، ئالداشقا.

نېمىنى دەپ كۆز ئاچىمىز ھاياتقا،
يېتەلمىدىم زىنھار بۇنىڭ تېگىگە،
ياشاپ تۇرۇپ ياشىغاندەك بولمىدىم،
يېتەلمىدىم سوئاللارنىڭ تېگىگە.

باھارغا قىياس قىل سەن مېنى پەقەت

باھارغا قىياس قىل سەن مېنى پەقەت،
باھارچە بىر يۈرەك چۈنكى مەندە بار.
ئادىمى روھىمدا ئۈنگەن مۇھەببەت،
گۈل بولۇپ چاققۇسى پۇراق جىلۋىدار.

باھارغا قىياس قىل سەن مېنى پەقەت،
مەن ھايات تېگىدىن باشلانغان نورۇز.
بارلىقىم ھەم مېنىڭ ئىنسان، تەبىئەت،
بەختىمگە، تەختىمگە ياراشقان زەپ ئۆز.

باھارغا قىياس قىل سەن مېنى پەقەت،
بارچىغا ئىللىقلىق چاچمەن مەيىن.
ياشاشتا مەن ئۇنى تاللىغان، ئەبەد،
ئۆتسەم دەپ بۇ ھېستىن ياندۇرۇپ چېقىن.

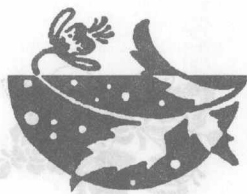

ئەۋلادقا قالسۇن... سالىپە لىلەل

دۇنياغا يارالدىم ۋاقىتلىق ئەمما، سالىپە لىلەل
يوللارغا تۆكۈلەر جاراڭلىق ناخشام، سالىپە لىلەل
ھاياتقا مەڭگۈلۈك ئەمەسمەن شەيدا، سالىپە لىلەل
مەنزىل شۇ ئاخىرقى قۇياشتەك پاتسام، سالىپە لىلەل

تاغلارنى مېنىڭ دەپ چىقىمەن قىزغا، سالىپە لىلەل
دەرياغا ئۆزلىشىپ بولمەن لەھەڭ، سالىپە لىلەل
بىر ئەرگە روھىمنى بېرىمەن قىزغا، سالىپە لىلەل
سەزگۈلەر شادلىنار سۆيۈشلەردە ئەڭ، سالىپە لىلەل

چېچەكتەك ئېچىلىپ كېتىمەن تۈزۈپ، سالىپە لىلەل
قالدۇ ئۆز پېتى ۋە لېكىن باھار، سالىپە لىلەل
ئۆتىمەن تېنىمىز مىسرالار تۈزۈپ، سالىپە لىلەل
ئەۋلادقا قالسۇن دەپ مەندىن يادىكار، سالىپە لىلەل

كۈلكەمدە ئالەم قىلىش

كۈلكەمدە بەرق ئۇرار ھايات ئارمىنى،
كۈلكەمدە يېلىنجاڭ بىر سۈزۈك سەھەر.
كۈلكەمدە مۇھەببەت، سۆيگۈ ۋەلىقىنى،
كۈلكەمدە قاقار شاد بەخت قۇشى پەر.

«نەقلى» بىلىمىنىڭ بىر ئالەمى،
كۈلكەمدە ئالەمنىڭ نازلىق تىۋىشى،
كۈلكەمدە كۈي - ناخشا كۆتۈرەر چۇقار،
كۈلكەمدە نەپرەتنىڭ ئۆتكۈر قىلىچى،
كۈلكەمدە قىرانلىق ياسايدۇ قىيان.

«نەقلى» بىلىمىنىڭ بىر ئالەمى،
كۈلكەمدە ئالەمنىڭ نازلىق تىۋىشى،
كۈلكەمدە كۈي - ناخشا كۆتۈرەر چۇقار،
كۈلكەمدە نەپرەتنىڭ ئۆتكۈر قىلىچى،
كۈلكەمدە قىرانلىق ياسايدۇ قىيان.

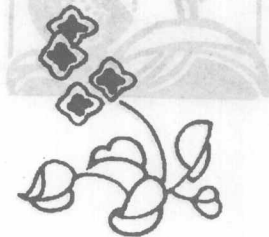

باشلىق ساڭا يارايىمەن قاچان

ئىشتا بولسام تەمكىن، سوغۇققان،
دەپسەن لۆم-لۆم، ئايىغى ئاستا.
يارمايدۇ چوڭ ئىشقا پەقەت،
ئۆستۈرۈشكە ئۇ بىر لىڭتاسما.

ئۇنى ئاڭلاپ، ئىش قىلسام «چاققان»،
دەپسەن يەنە ئالدىراڭغۇ بەك.
«ھاكاۋۇر» دەپ ئاتاپتىمىشسەن،
سەل قىرلىنىپ يۈرسەم كېيىنرەك.

بىلەلمىدىم، ئۆلچىمىڭ نېمە؟
ئۇنداق-مۇنداق يۈرسەممۇ «يامان»
ئېيتقىنا بىر، ئېيتقىنا زادى،
باشلىق ساڭا يارايىمەن قاچان؟

ئەزرائىل قىلىش

سەن يېنىمدا ئەركىڭ بىلەن ياشايسەن،
گۆركارلىقتىن كېلەر ماڭا مۇكاپات.
بەختسىزلىك پەقەت مېنىڭ سۆيگىنىم،
سۈكۈناتتىن شەپە بەرگىن گۈل ھايات.

مەۋجۇتلۇقنى ئىزدەپ يۈرگەن پەرىشتەم،
سېنىڭ نۇرسىز كۆزلىرىڭدە ئۆلمەن.
سۇنغان تەشتەك مۇڭسىرايدۇ كېچىدە،
ئادەملىرىم ئېچىلمىغان يەسىمەن.

تەڭرىم مېنى راۋا كۆرسە مۇبادا،
جەننىتىمنى بۆلۈۋالاي سېنىڭدىن.
ئېلىشىڭنى ئېلىپ بولدۇڭ ئاقىۋەت،
جان سورىما بولدى ئەمدى مېنىڭدىن.

ياشلىق تەزكىرىسى

ئاي نۇرىغا چۆمۈلۈپ تامام، مېنىڭ
شۈنرايدۇ تاتلىق بىر سايە. قىلغان
ئېھ، بۇ يەردە ئانام ۋە ئاتام باغىستىم
باشلاپ قويغان بىزگە ھېكايە تالەتتىم.

قىران چېغى يەسلى ئۇلارنىڭ، تەقەتتە
ئاشۇ ھېسار سۆزلەيدۇ غەزەل. قىلىنمىس
چۆمۈلەيلى سالقىن باھارنىڭ، نىلغەن
شامىلىغا ئەركىن بىر مەھەل بىلەنك.

ئاخىرىنى يازايلى بۈگۈن، نېمە ھەتتە
يۈر، ئايدىڭدا ئىزلارنى بويلاپ، تىنىتتىم
كېلىپ قالار ئەتە... يا ئۆگۈن ئىشلىتىپ
ئۇغلىمىزمۇ بۇ يەرگە ئويناپ، نەرسە.

لاياقەتلىك ئەر دېمە مېنى...

كۆيۈپ تۈزۈپ ئالغان مەن سېنى،
ئۆمۈرلۈككە ئەھدىم بار ساڭا.
لاياقەتلىك ئەر دېمە مېنى،
گەر قەلبىڭنى قىپ قالسام يارا،
گەر قەلبىڭنى قىپ قالسام يارا،
ئومىقلارنىڭ رەنجىدۇ دىلى،
ئەركىلىمەس «دادا» دەپ ماڭا،
(قىز - ئوغلۇمنىڭ تۇتۇلۇپ تىلى)،
قىز - ئوغلۇمنىڭ تۇتۇلۇپ تىلى،
قىز - ئوغلۇمنىڭ تۇتۇلۇپ تىلى،
ساڭا مەيۈس تىكىلسە ئەگەر،
لاياقەتلىك ئەر دېمە مېنى،
بولالمىسام مېھرىبان پەدەر،
ئەسكەرتىمەن، تۇرماي تېڭىرقاپ،
ۋاپا بىلەن ياشا دەپ ھامان.
لاياقەتلىك ئەر دېمە مېنى،
گەر ۋەدەمدە تۇرمىسام جانان.

سېنىڭ شەكلىڭ

يىپەك تون ئىچىدىن چىققىنىڭ بىلەن،
يالىڭاچ شەكلىڭنى تۇيۇپ تۇرىمەن.
سەن شۇنداق ھىيلىگەر،
تۈلكە دوختۇر بولۇپ كەلگەندەك
توخۇ كاتىكىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا
سىغدايسەن ھەممىنى بىرلا كىچىككە...
سەن ئۇستا يانچۇقچى،
ئالسىم كىملىرىنىڭ يانچۇقىدىكى
ئۆزىگە تەئەللۇق بولغان سەھەرنى،
سۈكۈت، بارمىقىڭدىن تامچىغان بەخت،
ئەسلىڭنى يوقىتىپ يۈرىدۇ كۈلۈپ،
سۇباتىڭ چىرايلىق بولغىنى بىلەن،
نەپرەت ئويۇيدۇ سېنىڭ جىسمىڭغا،
نەقەدەر دەھشەتلىك يالىڭاچ شەكلىڭ،
كېلىدۇ ھېلىلا پەر تۈزۈپ،

كېلىدۇ قەلبىدىن سۆيگىنى جەزمەن.

نەقەدەر بەك ئالدىڭ بىلەن.

نەقەدەر بەك ئالدىڭ بىلەن.

نەقەدەر بەك ئالدىڭ بىلەن.

ئۈركۈيمەن ئۆزۈمنىڭ ئۈندىن ھەتتا

ياشايمەن ھەمىشە ئېھتىيات قىلىپ،
سۆزلەشتىن، مېڭىشتىن، يېيىشتىن يەنە.
ياشاشنىڭ ئۆتكىلى ھەر كۈنى شۇنداق،
قىپ قويدى قورقۇنچاق مېنى بىلمەنە.

قورقۇنچاق توشقانغا بولمىغاندەك كۈن،
ئۈركۈيمەن ئۆزۈمنىڭ ئۈندىن ھەتتا.
يولۋاسقا يەم بولۇپ ياشىشىم مۇمكىن،
يولۋاسقا ئايلانغان ئادەملەر ئارا.

ياشايمەن ھەمىشە ئېھتىيات قىلىپ،
كىم ئۈچۈن بىلمەيمەن، مەن ئۇنى ئەبەد،
بىلىمەن ۋە لېكىن ئايرىلغىنىمنى،
شۇنى دەپ بەختىمدىن پەقەت ۋە پەقەت.

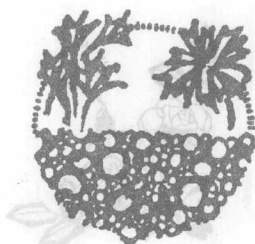

تەننە ئاداققى كۈتۈش

رېئاللىقتىن غايىب بولغان چۈش مەيلى
نەلەردىدۇر يۈرەر سەرسانە.
تەننى چايناپ كېلەر ئۆمتۈلۈش
شېرىن ئازاب سۆيگەن دەملەردە.

ئاقار بۇلتۇز، يوقلۇق مۇنچىسى،
پاكلىقىدىن قالغان دۇنيادا.
يېگانە قۇش، يالغۇز ھەممىسى،
يالغۇز ئاققان يالغۇز دەريادا.

رېئاللىقتىن غايىب بولغان چۈش مەيلى
مەغلۇپ سېزىم سىرداشتۇر ماڭا.
غۇلىماقتا ئاداققى كۈتۈش
قەھرىمانلىق تۇيغۇسى ئارا.

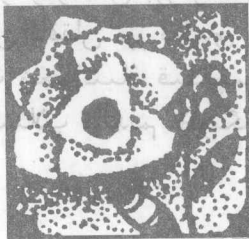

تاش ئادەم

تاغلىقلار دەيدۇ بىزنى، بىز تاش ئادەم،
ئەمماكى تاشتىن يۇمشاق تەن - دىلىمىز.
تاغلاردىن بىزگە كۆچكەن ئادەم روھى،
تاغ سۈيى - ئېقىنلاردەك ھەم مېھرىمىز.

تاغلارنى سۆيەر داۋام قار - مۇز، چېقىن،
ۋە يەنە يامغۇر، شامال ھەر تەرەپتىن،
تاش ئادەم ياشاۋېرە بىر خىل پەقەت،
توسقۇن ۋە چاققۇنلاردا ئەندىكەستىن.

تاغلىقلار دەيدۇ بىزنى، بىز تاش ئادەم،
تاشلاردەك بىرىكىش بار قېنىمىزدا،
بەختنى تاپالايمىز تاغ روھىدىن،
تاغ گۈلى ئۈنەر ھامان ئىزىمىزدا.

بۈركۈتكە

روھىڭ پىلىكىدە ياندى ئەرش-ئاسمان،
قۇياشنى تۇغدۇڭسەن ۋە بەلكى ئۇندا،
ئاشۇ قانىتىڭدا ئېشىلگەن ھايات،
چېچىلار مۇئەللەقتىن كۆز نۇرۇڭدا.

چوققىلار مايىقىڭنى ئۆتتى قىلىپ يەم،
بورانلارنى ئۈركۈتۈڭ قاق سەنەم قىلىپ،
ئالاي يىل جەسۈرلۈقۇڭ قاتقان كۆزۈمدە،
شۇ قەدەر «بۈركۈت مىللىتى» تۇرار مۈكچىيىپ.

«بۈركۈت» مەن دېيىش نەقەدەر ئازاب،
روھىڭنىڭ ئۇۋىقى تەندە يوق تۇرۇپ،
«يۈلەش» كە كۆنۈككەن ئاجىز ئەقىدە،
ھىدى ھەم تۇرسا ئاھ، قەلىمىنى نوقۇپ.

بۈركۈت، تۇخۇمۇڭدىن بۈركۈتسەن ئەبەد،
پەسلىڭدىن ئاققان نۇر تەگدى يۈزۈمگە،
شۇ سەۋەب ۋەجدانىڭ قىلىچىنى يىپ،
يەنىلا يېقىنلاپ قالدىم ئۆزۈمگە.

كەنت كېچىسى

چۈشلىرىڭگە چىلاپ يېدىڭ مېنى ئېھتىمال،
بىر يەرلىرىم تارتىپ تۇرار مانا توختىماي.
كىرەر دەۋرەپ تۈڭلۈكۈمدىن ئاچچىق ئېسەدەش،
قاغجىرىغان كۆزلىرىمگە شولا تۆكۈپ ئاي.

جىمجىت كەنت ئۇخلاپ ياتار شۇ قەدەر تاتلىق،
خىيالىڭدا ھۆسنۈڭ جېنىم تارتىدۇ سۈرەت،
كۆرىكىڭدىن سويلاپ چۈشكەن دەقىقىلەرنى
سۈمۈرىمەن مەن يېنىڭدا تاپقاندا ەك راھەت.

تۈنەشلىرىڭ دەپتىرىدە يالتىرار كېچە،
قارىچۇقلىرىم چامغۇر كۆمگەن بەئەينى ئۈرەك،
تەنھا تۇرمۇش زۇلمىتىدىن ياداڭغۇ تېنىم،
ئۆيۈم يىراق، چۈشلىرىڭگە تېۋىنار يۈرەك.

كېچە بىلەن گىرەلەشكەن دەردلىك سېغىنىش،
غەشلىك شەھەر جەزىبىسىگە بوپ كەلدى ناشتا،
غەربانە ھالىتىمنى چۈشەپ قالدىڭ يار،
كەل يېنىمغا سۆيۈۋالاي، شەھەرنى تاشلا.

پىنھاندىكى چاقىرىق

سۆيۈپ كەلدىم سېنى پىنھان، يوشۇرۇن، بىلىش
سۆيۈشلىرىڭ شادلىقىمنى پۈتۈنلەي بىلىپ
ساداقەتتىن كېتەر دىللار نۇر قۇچۇپ، ئەمەس
ۋىسال قۇشى ئۆتسە ھەردەم قېقىپ پەر، بىخەتەر

پىنھاننىمدا تۇرۇپ مەغرۇر ياشىغىن، تىنىچ
سىرىمىزنى زىنھار ھېچكىم بىلمەسۇن، ئالايىتە
ئاتاي مەنمۇ، سەنمۇ ئەبەد ئاتىغىن، بىلىش
پاك سۆيگۈنى، ئاڭا زەخمى يەتمەسۇن، مەنمۇ

شۇنداق ياشاپ، شۇنداق قېنىپ ئالايلى
قىسقا ھايات، شاد تۇرمۇشنىڭ پەيزىگە، قەيىر
بەخت بولۇپ ھەربىر كۈنگە ئارايلى، ئەمەس
بوغۇلساقمۇ گەر ۋىجداننىڭ قەرزىگە، ئەمەس

شۇنىڭغا ئايەت، بىلىش
شۇنىڭغا ئايەت، بىلىش
شۇنىڭغا ئايەت، بىلىش
شۇنىڭغا ئايەت، بىلىش

ئىنتىلىش غا غەلى

ھەييامنىڭ رومكىسى قوللىرىمدا كۈل، لەمە
شەرازى روھىغا كۆمۈلسۇن دىلىم، يەنى
«بوستان» دا ئۆگەنسەم مېڭىشنى تەنتەم،
«شاھنامە» بېتىدىن كۆكلىسۇن تىلىم، لەمە

دۇنياغا ئەڭ چوڭقۇر مەنىدە باقاي، خىمىيە
ئەركىگە تويۇنغان مىسرالارنى يەپ، ئىلىم
ھاياتىنى يارىتاي قۇشلار كۆزىدە، ئەمەل
كەڭلىكلەر باغرىدا مەردانە لەيلەپ، ئىلىم

ھەييامنىڭ رومكىسى قوللىرىمدا كۈل، غالى
«تاش ئادەم» سۆزلىسۇن سەندىن تېپىپ، ئەم
دەردلەنگەن قەلبىلەر باھارنى كۆرسەتمەي، ئەم
چوقۇم بوپ كېتەر يېڭى بىر ئەتەم، ئىلىم

يامغۇرلۇق كۈن

تۇمانلار باغرىدىن تۇغۇلۇپ سەھەر،
ئادەم سىيىپ تاشلىدى قۇياش كۆزىگە،
ئىككىلەپ يىغلايدۇ قۇشلار تېپىرلاپ،
نەملەشكەن دەرەخلەر چۆككەن سۈكۈتكە.

قەلبىمگە قۇيۇلار دۇنيا تەسۋىرى،
مەن بىلگەن كىملىرىنىڭ كارتىنىسى ھەم،
كەلكۈندەك دەۋرىگەن موھتاجلىق ئارامىتى،
غېرىبلىق سەن مېنىڭ سۆيگەن مەھبۇبەم.

پاك - پاكىز يۇيۇلغان قىسمەت كىرلىكى،
كۆرۈنمەس ھېچ نەرسە كۆزۈمگە ھەتتا،
نۇر چاچقان مەنزىرە يوقالدى بىردىن،
روھ بىلەن قەلبىمنىڭ ئارىلىقىدا.

ئىككىنچى قەۋەت

ئوت شارىغا يېقىنلاشقان تەن
سېزىمىدە لەيلەر تەنتەكلىك.
ئۇچۇپ كىرەر قىزلار پەسلىگە
يىگىتلىكنىڭ كەپتەرلىرى جىق.

تەنھالىقنىڭ ئورمانلىرىدا
قۇش ئۈنىدە ئۈنلەر يۈرەكلەر.
جۈپ لەۋلەرنىڭ يۇمران يېتىدىن
ئۈنۈپ چىقار چوغدەك چېچەكلەر.

پىچىرلاشقان دەستە - دەستە تەن
ھاسىل قىلار ئىككىنچى قەۋەت.
باشلىنىدۇ ئەرلەر كوچىسى
شۇ قەۋەتتىن ھامان تۇنجى رەت.

بىغۇبار قۇشلاردەك ئاقماقتا پەسىل

خىياللار بەستىدىن چۈشمەكتە غۇلاپ
تارتىنچاق بەختنىڭ سۆيۈملۈك لېۋى.
يامغۇردەك تاراسلاپ ياغقان موھتاجلىق
ئەكبىلەر مەستانە ئۆلۈمنىڭ ھىدى.

بۈگۈننىڭ باغرىغا يىقىلغان ئارمان
ماغدۇرسىز دەملەردىن يۇلقۇنۇپ قاچار.
ئاقارغان يوللاردا يۇلتۇز كارۋىنى
قانائىتىز چۈشلەرگە قىلىچىن ئۇزار.

بىغۇبار قۇشلاردەك ئاقماقتا پەسىل،
سوغۇق بىر ۋۇجۇدقا تامچىلاپ قەدەم.
سارغايغان قەلبىمدە يەنە بۈگۈنمۇ
ئېچىلدى دۇنياغا پىنھان دېرىزەم.

زەنجىر

مەن
دۇنيا قەغىزى ئۈستىدىكى قەلەم،
يازماقتىمەن ئۆزۈمدەك قىسقا
مۇھەببەتنى ھەمدە نەپرەتنى
تۈگىمەيدۇ ئەمما بۇ قەغەز،
يازغانلىرىم پەقەت نەچچە قۇر،
ئەڭ ئاخىرقى چېكىتتۇر يەنە،
توختاپ قالسا ئەگەر تىنىقىم.

مەن
دۇنيانىڭ كۆكىدىكى يىغلاڭغۇ بۇلۇت،
يامغۇرۇمنى تۆكىمەن
قاقاس چۆلگە، باغقا، قىشلاققا.
چىقىپ قالسا تاسادىپىي شامال،
مېنى پۈركۈپ تاشلايدۇ شۇئان.
كۆك ۋە دالالار شۇ پېتى،
يەنە يامغۇر سۆيگەن قىشلاق، گۈلىستان.
مەن دۇنياغا كېلىپ كەتكۈچى،
قالالماسمەن ئەمما بۇ يەردە،
مەڭگۈلۈك بولۇپ كۈتكۈچى.

نېمىشقا،
قەلەم، بۇلۇت بولۇپ قالسەن؟

ياز مېسام دۇنياغا ئۆزۈمنى،

ئادىرىسىز قالمامدۇ دۇنيا.

تۆكمىسەم ۋۇجۇدۇمدىن يامغۇرنى،

گۈلىستانلار بولمامدۇ نابۇت.

قىسقا ياشاش بەختتۇر دېمەك،

ئەمما مۇشۇ قىسقا زەنجىردىن

دۇنيا بارار مەڭگۈ ئۆزىرىپ.

ياشلىققا شۈرلەش

مەن ساڭا ئېرىشتىم — قۇتقا ئېرىشتىم،

سېنىڭدىن بەرمەكچى بولدۇم ئەلگە نەپ.

ۋاقىتتىن ئەقىلنى ئالدىم، ئېڭىشتىم،

ياتىمدىم تۇتۇرۇقسىز خىياللارنى يەپ.

سەن بىلەن يول تېپىش بولدى نىشانەم،

جاپاغا ئۆتۈندۈم ھاياتىمنى مەن.

كۈلسۈن دەپ ساپ تەردىن بەختىم رىسالەم،

بەرمىدىم چارچاش ۋە ھېرىشلارغا تەن.

خەلقىمنىڭ ئۈمىدى بولدى يۆلىكىم،

شۇڭلاشقا مەردانە باستىم قەدەملەر.

ياشلىق شېخىدا سەرخىل چېچىكىم،

مېۋىگە قول سوزدى گۈلگۈن سەنەملەر.

قانداقچە ياشاشنى ئۆگەندىم ھەرىتان،

ۋە تەن ۋە مىللەتنى پۈكۈپ قەلبىمگە.

ئىجادنى ئۆزۈمگە ئەيلەپ پاسىبان،

يول ئالدىم كەلگۈسى نىشان — پەللىگە.

ئىشەنگىن ياشلىقىم ماڭا ھەرقاچان،

قىلماسمەن ياشاشتا سېنى شەرمەندە.

سەن باركى تېنىمدە، ئەقىلىمدە ھامان،

مەن غالىب سەركەردە جەڭدە — كۈرەشتە.

تۆلسم ئىقلىشاي

كى بەختىم - ئامىتىم دەيمەن، ھاياتقا گۈل بېرىپ ئۆلسەم،
تۈمەن بۇلبۇل ناۋاسىغا چىمەن - گۈلزار بېرىپ ئۆلسەم.

ئانامنىڭ ئاق سۈتى سىڭگەن يۈرىكىمنى قىلىپ شامدان،
كۆزۈمنى نۇر-زىيا ئەيلەپ گويا شامدەك ئېرىپ ئۆلسەم.

قۇچاقلاپ قانمىدىم ئەسلا ۋەتەننىڭ گۈل-گىياھىنى،
سۆيۈشكە ئەرزىگەي مىڭ رەت يەنە قۇچاق كىرىپ ئۆلسەم.

تەرىكىلىك بەلگىسى شانىم، ئاۋامغا قۇل بولۇپ ئۆتمەك،
شۇ قۇللۇق ۋەسلىدىن دەرمان تېپىپ ئاخىر قىرىپ ئۆلسەم.

ئىجادنى رەھنەما ئەيلەپ، داۋانلار ئاشىقىم بەرھەق،
ماڭارغا يول ئېچىپ، تاغنى قىلىپ چاك - چاك قىلىپ ئۆلسەم.

يۈمۈلغا ي كۆزلىرىم قانداق ، ھاياتنىڭ يولىدا غەمىسىز
ئۆتۈپ ، ئەل - يۇرت ، بارەنلەرگە بىرەلمەي تېپىپ چىرىپ ئۆلسەم .

كۆرۈنگەن تاغ

سايەڭ بۇدەم چۈشتى بېشىمغا.

بەختتە كلا كەتتىم سۆيۈنۈپ.

قۇياش تامان كېتىۋاتىمەن.

قىياش نۇرى تۇرار كۆرۈنۈپ.

يىراقلىدىم جىمجىت خانەمدىن.

بىزارلىقنى كىمگە ئېيتىمەن.

يىراق ئەمەس مەندىن خۇشاللىق

دەپ شۇ تاپتا ناخشا ئېيتىمەن.

يېقىنىڭدا. يېقىن جايدىمەن.

كۆزلىرىمنى كەتتى ئىشقىڭ يەپ.

بىر بەختنىڭ نۇرى، سېيمابىسى

ۋۇجۇدۇمغا شىۋىرلىدى گەپ.

كۆرۈنگەن تاغ، ئېھ كۆرۈنگەن تاغ.

يارلىشىنى ئىزدىگەن قۇياش.

كۈتمەكتىمەن قايتا كۈلۈشنى.

كۆكرىكىڭگە قويۇپ مانا باش.

كېرەك ساڭا غەيرىتىم

يىغلامدىكىن بىلىمدىم ئۇۋىسىدا ئانا قۇش،
بالىلىرى ئۆزىنى تاشلاپ كەتسە يىراققا؟
بىراق، ئۆزۈڭ ئۇستازىم ھاياجاندا ياش تۆكتۈڭ،
قايتقىنىمدا خوشلىشىپ يىراقتىكى قىشلاققا.

شەرىپىدۇر باغۋەننىڭ كۆچەتلىرى، مېۋىسى،
شۇنىڭ بىلەن ھاياتتا قالماس بەلكى ئارمىنى.
ئىشەن ماڭا ئۇستازىم، ئۆزۈڭ بەرگەن شەرىپەتتىن
ئۆزۈم ئەلگە تۇنجى رەت شېخىمدىكى ئالمنى.

تۇرغىنىدەك بۇلدۇقلاپ پامىردىكى بۇلاقلار،
دالىلارغا، چۆللەرگە بوستانلارنى قىپ گىرىم.
قەلبىڭدىكى ھېكمەتلەر شۇ بۇلاقتەك ئۇستازىم،
جەمئىيەتكە سۇنماقتا ئەۋلادلارنى بېجىرىم.

شاھ تاجىسى ئەمەستۇر سېنىڭ كىيگەن تۇمىقىڭ،
ئەمما، قىلار شاھقا تەڭ سېنى ئەلنىڭ باھاسى.
ئۇستازىمىسەن يورۇتقاچ ئەمما دىلنى مېھرىڭدە،
مەزمۇن تېپىپ كۈلمەكتە يۈرەكلەرنىڭ ساداسى.

پۇل ئالمايسەن يا ئالتۇن، ئايان ماڭا ئۇستازىم،
ماڭا قىلغان ئەجرىڭگە سۇنسام ئۇنى تىزلىنىپ.
كېرەك ساڭا غەيرىتىم، چوقۇم رازى بولىسەن،
ماڭسام مۈشكۈل يوللاردا ئەل بەختىگە ئىز سېلىپ.

بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم ئەي جان

ساماننىڭ چوغىدەك ۋالىلداپ تۇرغان،
بەھرى يوق، يالقۇنسز چاكىلدا تقان كۆز:
بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم، ئەي جان،
ۋولقاننىڭ تەپتى قەلبىمىدە شەكسىز.

يولۋاسنى كۆرگەندە تۈلكىدەك چانغان،
توشقاننى كۆرگەندە بولغان ئاڭا شاھ:
بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم، ئەي جان،
مېھنەتكەش بالىمەن ئەقلى بېجىرىم.

ئاغزىدا نى گۈزەل شەھەرنى ئالغان،
پو ئېتىپ ھەمىشە بىنىشان يۈرگەن:
بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم، ئەي جان،
ساددىلىق راستچىللىق دىلىمدا كۈلگەن.

دوستى دەرد چەككەندە شادىمان بولغان،
دۈشمەنگە باش ئۇرۇپ ئەيلىگەن تەزىم:
بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم، ئەي جان،
جىگەرلىك بىر ياشمەن، ۋىجدان ئۈستازىم.

پۇشايمان دورىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان،
ئالتۇندەك پۇرسەتنى ئۆتكۈزگەن بىكار:
بۇ ئەمەس مېنىڭكى ياشلىقىم، ئەي جان،
ياشلىقىم ئىشەنچكە تولغان ئۈمىدۋار.

قايتىپ كەلسە بالىلىقىمىز

كېلەتتىڭ شۇ يولدىن قونچاق كۆتۈرۈپ،
ئۆستەڭگە چۆمۈلەتتۇق تارتىنماي بىللە،
سېكىلەك چېچىڭنى قوياتتىم ئۆرۈپ،
ئاپتاپقا قاقلىنىپ قىرغاققا يەنە.

قولۇڭدىن نېنىڭنى قاچاتتىم ئېلىپ،
يىغلايتتىڭ بەرمىسەم «قىرقىراپ» شۇئان،
باراتتىم ئۆيۈڭگە ھەم ھاپاش ئېتىپ،
يالىڭاچ شەكىلدە پەرۋاسىز ھامان.

قېنى شۇ چېغىر يول ۋە تونۇش ئۆستەڭ،
ئۇ يەردە قالدۇرغان ئەستىلىك چاغلار،
چۆلىسىرەش ئىلكىدە قارايدۇ ھەر رەڭ،
كۆك تەرگەن ئېتىزلار، گۈل ئۈزگەن باغلار.

بۇرۇتۇم خەت تارتىپ يىگىت ئاتالدىم،
سەنمۇ ھەم ئايلاڭنىڭ چىرايلىق قىزغا،
كەتكەندەك بىلىندى قولىدىن ئامىتىم،
ئۆتمەسەڭ ئىشكىمدىن، چىقمىساڭ سۇغا.

ئاھ! قايتىپ كەلسىكەن شۇ گۆدەك چاغلار،
ئۆتسەككەن تارتىنىش دېگەننى بىلمەي،
توپىدا ئۆي ياساپ، ئەر-خوتۇن بولۇپ،
يايرىساق شۇ پېتى خۇشال، دەرد چەكمەي.

بولالامسەن شائىرغا ئايال

مېڭەم چارچاپ ھارغىنلىق يەتتى،
يېزىش ئىشقى قەلبىمدە لاۋا،
ئارمانلىرىم يىراققا كەتتى،
مىسرالاردىن بولغۇم يوق جۇدا.

سوراقلاردىن قاتىدۇ بېشىم،
بىر سېنىلا سۆيسەممۇ بىراق،
چۈشەنمەيسەن كۆڭلۈمنى جېنىم،
پاك قەلبىمدىن چىقىرىپ چاتاق.

شائىر قەلبى ھەممىگە ماكان،
مەۋھۇم ھېستىن تاپىدۇ ۋىسال،
قىلساڭ گۈلۈم ئورۇنسۇز گۈمان،
بولالامسەن شائىرغا ئايال.

ھەممە بىزنىڭ ئىچىمىزگە
پاكلىق رەڭدەك ھېش رەڭدەك
لىمەن قەلبىمىزگە پاكلىق
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز
نەۋرىمىزگە نەۋرىمىز

شائىرلىقىم چانار ئالدىڭدا

دېھقان زېمىنىڭ پالەكەسىگە
سەن زېمىنىغا خوجايسىن - خاقان،
زېمىن كۈلەر ساپ تەرىڭ بىلەن،
نېمە تلىرىڭ ياسايدۇ كۈندە
ھايات ئۈچۈن ھوسۇللۇق خامان.

سېنى كۈيگە قاتمىغان شائىرىيەت
مېنىڭچە يوق دۇنيادا دېمەك،
ئەجرىڭ ئۈچۈن پۈتۈلدى داستان،
سەن ئاجايىپ قەيسەر، ئوت يۈرەك.

تومۇز ئىسسىق
ئورما ئۈستىدە
كۆيۈپ كەتتى يۈزلىرىڭ شۇ تاپ.
پېشانەڭدىن تامچىلار تەرلەر
مۈكچەيگەن شۇ يەلكەڭنى بويلاپ.

ئۇنىساپ كەتتىڭ، چارچىدىڭ ئەمما،
ياشاش ئۈچۈن، ياشاتماق ئۈچۈن،
تىرىشىسەن ھەممىگە چىداپ.
سەن ئۈچۈن كۆپ داستانلار يازغان
شائىرلار يوق يېنىڭدا بۇ دەم.
ئورغىقىڭنى ئالالماس ئىستىت،
قاداق باسقان قولۇڭدىن بىر دەم.

تەبىئەت ۋە رەسەم

دېھقان،

سەن ئۇلۇغ ئىنسان، سەن ئۇلۇغ شائىر،
ھاياتلىق ئۈچۈن يازسەن داستان.

داستانىڭنىڭ ھۇزۇرى بىلەن

كۈلەر تالاي شائىر - غەزەلخان.

دېھقان

نەزىرىمدە بۈيۈك شائىرسەن،

شائىرلىقىم چانار ئالدىڭدا،

شاگىرتىڭىم، تۇتقىن يادىڭدا!

ۋەتەن - ھەممەت ئاممەت لىقىشقا!

رەتلىك، رەتلىك، رەتلىك،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

رەتلىك، رەتلىك، رەتلىك،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

پادىشاھلىق، پادىشاھلىق،

يېشىل مۇھەببەت

ن لىقچە

ھاياتتا، سۈيىدەك كۈلۈپ ئويغىنىش،
نەقەدەر سۆيۈملۈك بۇندا بۇ ئەسنا.
ئارچىلار بەرگىدە يېشىل تويلىشىش،
چەكمەكتە ئىلھام تارىنى گويا.

ن لىقچە

شەلپەردەك قۇنلۇق دەم تۆكۈلەر ئاڭدىن،
زەر ھالقا كۆزىدەك نۇرلانغان كەپەم.
سېزىمەن شادلىنىپ سۈپسۈرۈك ئاڭدىن،
ئالقىشقا كۆمۈلەر قەدىمىم - پەتەم.

ئاق قۇدەك يامرىغان پادىلار توپى،
ياپىيىش چۆپلۈككە، چايقىلار سەرپ.
قارىغاي ھۆسنىدە تەبىئەت زۇقى،
ئۆگمەس بىر گۈزەللىك تۇرىدۇ چاقناپ.

كۈمۈش رەڭ چوققىلار بوشلۇقنى تىرەپ
ئاق مانان ئىچىدە بولىدۇ غايىب.
سۆڭەك نەي ئەۋجىدە قەلبىمنى بىلەپ،
كۈي قاتار چوپان قىز سېھرى ئاجايىپ.

بۇ يايلاق، بۇ مېنىڭ تۇغۇلغان يېرىم،
قەلبىمگە مېھرىلىك ئوغۇزى تامغان.

چىگىلگەن بەرگىگە يۇمران دىل قېنى
شېرىن بىر ئىچكىش قوينغا ئالغان.

قۇيۇچتەك قەددىنى قەدىمگە بەرگەن.
يۆلىدى يۈكسەككە ئەرش-ئەلاغا.
دىلىمغا بېھىساب ئەقىلىنى تەرگەن.

بايلىقىم بار ھامان يايلاق كەبى كەڭ.
ئېھ، يېشىل مۇھەببەت چېكىدۇ دىلتار.
بېرىمەن ئىجادتىن قىيالارغا رەڭ.
شۇ رەڭلەر ئەكسىدە ھايات جىلۋىدار.

شۇ رەڭلەر تەۋالە رەڭلەر تەۋالە
شۇ رەڭلەر تەۋالە رەڭلەر تەۋالە
شۇ رەڭلەر تەۋالە رەڭلەر تەۋالە
شۇ رەڭلەر تەۋالە رەڭلەر تەۋالە

تەبىئەت - شامە پەننى مەننى رەڭلەر
شۇ رەڭلەر - شۇ رەڭلەر مەننى رەڭلەر
تەبىئەت پەننى مەننى رەڭلەر
؟! شۇ رەڭلەر مەننى رەڭلەر

ھىجران ناخشىسى

لەۋلەردە قىپقالدى مەزىلىك بىر تەم،
قىسمەتلەر تاشلىدى قەلبىمىزگە مۇڭ.
بەختلىك كۈنلەرنى تىلەيتتۇق ئەرکەم،
ئاھ، بۈگۈن ئاجرالدى بەرگىمدىن قولۇڭ.

بىلىمەن، كۆز ئاچقان ساڭا ساددا خۇي،
بۇ مېنىڭ بايلىقىم، ئامىتىم دەيتتىم.
كىرمىگەن قەلبىڭگە مەندىن باشقا ئوي،
سەن بىلەن ھەمىشە تاڭدەك كۈلەتتىم.

مۇھەببەت ئىلاھى ئاشۇدۇر بەلكىم،
يۈرەككە تۇيدۇرماي ھارارەت چاچقان.
ھارارەت ئىچىدە ياشىسا ھەركىم،
نەقەدەر سۆيۈملۈك بۇ ھايات، بۇ جان.

ۋەلىكىن ئامرىقىم ئانالڭ باغرى تاش،
بەختىڭگە، بەختىمگە قۇردى ئاھ، توساق.
يوقىمىدۇ سۆيگۈدە سوتچى ياكى باش،
شۇنداق بىر ئەتمىشنى قىلىشقا سوراق.

ئايىرىلدۇق ئامرىقىم يۈنۈپ مۇڭ - ھەسرەت،
ئاسانغا توختامدۇ ئۇنتۇش - ئۇنتۇلۇش.
بىزنىڭ بۇ قىشلاقتا ياشناپ مۇھەببەت،
قاچانمۇ كۆز ئاچار ئەركىن تويلىشىش؟!

يوقاتمايمەن ئالدىراپ

ياشلىقىمنى يوقاتمايمەن ئالدىراپ،
تىزگىنى بار ئۇنىڭ بىر جۈپ قولۇمدا.
غايەم يانار قۇياش كەبى يالتىراپ،
مەنزىلىمنى نۇرلاندۇرۇپ يولۇمدا.
ياشلىقىمنى يوقاتمايمەن ئالدىراپ،
ئىرادەمنىڭ باردۇر تاغدەك جەزىبىسى.
تىغ ئۈرىمەن توسقۇنلارغا قانسىراپ،
جان بېرىدۇ خىرىسلارنىڭ ھەممىسى.

ياشلىقىمنى يوقاتمايمەن ئالدىراپ،
ئۇنى تەر ۋە ئىزدىنىشتە ساقلايمەن.
ئەلگە بولغان ساداقەتنى ياقلاپ،
گۈل ۋە تەننىڭ ئۈمىدىنى ئاقلايمەن.

ياشلىقىمنى يوقاتمايمەن ئالدىراپ،
ئۆزگىلەردەك ناپاك ھېسقا بولۇپ يەم.
ئىجاد، ئەجىر-مېھنىتىمدىن باغ ياساپ،
كۈلدۈرىمەن ئەل-يۇرتۇمنى دەممۇدەم.

ياشلىقىمنى يوقاتمايمەن ئالدىراپ.
يوقالسىمۇ تەندە كۈچ ۋە ماغدۇرۇم.
ياشلىق—ئىجاد، ياشلىق—سۆيگۈ، نۇر—ئاپتاپ.
ئۇنىڭ بىلەن پۈتۈلىدۇ باھارىم.

ياشلىقىمنى يوقاتمايمەن ئالدىراپ،
ئىشىنىڭلار ماڭا شەكسىز دىلداشلار.
چۈنكى ماڭا ماڭماقنا ئۇ يول باشلاپ،
قەلبىمدىكى ئارسلان كەبى قۇتراشلار.

ياشلىقنىڭ لىزىكىسىمەن دىمىمەن خىت.
يىمىرىدە قىلىنكەسىمەن غەپىپ نىل.

ياشلىقنىڭ دىمىمەنكىمەن خىمىقىلىش.
نىمىمەنكىمەن خىمەنكىمەن خىمەنكىمەن.
ياشلىقنىڭ دىمىمەنكىمەن خىمىقىلىش.
نىمىمەنكىمەن خىمەنكىمەن خىمەنكىمەن.

ياشلىقنىڭ دىمىمەنكىمەن خىمىقىلىش.
ويىمەنكىمەنكىمەنكىمەنكىمەنكىمەن.
ياشلىقنىڭ دىمىمەنكىمەن خىمىقىلىش.
ويىمەنكىمەنكىمەنكىمەنكىمەنكىمەن.

پاتراق تويۇڭ بولسىكەن دەيمەن

سەن تاشلىغان سۆيگۈ ئوتىدىن ئالتە
يۈرەك تېخى سوۋۇغىنى يوق ئالتە
مەن يېمىدىم، ۋىجدان سوتىدىن چىقما
يېلىڭ تاياق، بەلكىم گۈل بويىلۇق چىقما

ئارمىنىمغا يەتمىدىم، پاتراق مايا ۋەك
يەتتىم ئۆزگە قىزنىڭ ۋەسلىگە. تەمىز
دادا بولۇپ قالدىم بۇ سىياق، ۋەسلىگە
مەزمۇن قوشۇپ ئىنسان نەسلىگە، مەھەممەت

ئەمما ئۆزۈڭ ھازىرغىچە تۇل، سىپىلىمە
قالدىڭ تەتھا، مۇڭغا يۆلىنىپ، مايا ۋەك
سەن پەس كۆرگەن مەن ئاددىي ئوغۇل،
بارماقتىنمەن گۈلدەك نۇرلىنىپ، ئىنسان

تەقدىرىڭگە ئۆكۈنمەن، ھەي، رىيەت
سۆيىمىسەڭمۇ غېمىڭنى يەيمەن، تەمىز
شەيتانلارغا كۆڭۈلنى بەرمەي، مەھەممەت
پاتراق تويۇڭ بولسىكەن دەيمەن، مەھەممەت

ئۆزگىنى كۆر، ئۆزۈڭنى كۆزەت

ماختانمىغىن ئۆز-ئۆزۈڭدىن بۇرادەر،
ماختانچاققا قاياش ئەمەس بۇ جاھان.
قۇچاي دېسەڭ ئىشلىرىڭدىن شان-زەپەر،
بەرگىن ئاۋۋال ئادەملىكتىن ئىمتىھان.

ئادەم بولماق ئۆز-ئۆزۈڭگە شاھ بولماق،
مەزمۇت شۇنداق سېنىڭ ئوردا-قەسىرىڭ.
قەلبىڭ گۈزەل، بولسا كۆڭلۈڭ قاردەك ئاق،
ئۆچمەس نۇرلار چاچار ھايات ئەسىرىڭ.

دەسمايىسىز ئەگەر قۇرۇق ماختانساڭ،
بىزار بولۇر سەندىن ئەل-يۇرت، دىلىڭنىڭ.
ئۆز قەدرىڭنى تەر-ئەجرىڭدىن تاپمىساڭ،
ۋەزنىڭ قۇرۇق قالارھەتتا كەملەپ جېڭ.

ئۆزگىنى كۆر، داۋالىغىن ئۆزۈڭنى،
كۆزەت، ساڭا بېرەر ئەينەك چىن رىئال.
قۇۋۋەتلەيدۇ ئەلمۇ شۇ چاغ سۆزۈڭنى،
قۇچساڭ شەرەپ ئىشلىرىڭدىن ئېچىپ پال.

جۇۋان قەسدىسى

قەلبىمگە دەملەنەر ناۋاتتەك ئازاب،
بەھرىگە سۇنىدۇ ئاپئاق ئىستانكان،
كۈنلىرىم قەرەلسىز كەتمەكتە ياداپ،
ئالدىنىپ جىلۋەڭگە شەپقەتسىز جۇۋان.

ئاغزىڭدا ئېرىيدۇ جىلۋىلىك سۆيۈش،
قەلبىڭدىن كېلىدۇ زەھەرنىڭ ھىدى،
كۆكلەيدۇ دىلىمدا ھەقىقىي كۆيۈش،
مېنىڭدىن ئۇنىڭغا پىنھان ئەبەدىي.

خەيرىيەت، خوش ئەمدى، شەپقەتسىز جۇۋان،
تېنىمگە ئۇيۇيدۇ پۈرلەشكەن ھايات،
ئېھ، بەخت بار يەرگە قايتىمەن ھامان،
يوللىرىم ئىلكىگە ئەيلەنمەس مامات.

قايتۇرۇپ بەر...

قايتۇرۇپ بەر كۈلكەمنى ماڭا،
يات قەلبىڭدە بولمىسۇن خارابى،
يىغا چايناپ ئۆتمىسۇن كۆزۈم،
سۇنغان كۈلكەم بەستىگە قاراپ.

قايتۇرۇپ بەر قەلبىمنى ماڭا،
يات قەلبىڭدە ئىچمىسۇن زەھەر،
جۇشقۇنلۇقىنى يوقىتار ھايات،
يالقۇنىدىن ئايرىلسام ئەگەر.

قايتۇرۇپ بەر ئۆزۈمنى ماڭا،
ئالدىنىشتا يۈرمىسۇن تېنەپ،
رىئالىتىنى چۈشەنگەن سەنمۇ،
سۆيۈلگۈم يوق بەختىمنى تېلەپ.

بەخت ۋە بەختسىزلىك

بەخت مېنى يىراق شەھەردىن ئېلىپ
باشلاپ كەلدى سېنىڭ قېشىڭغا.
مېنى سۆيۈپ تۇرغان كۆزۈڭدىن ئاقال
ئاڭلانماقتا قەلبىمگە يىغامتەنەپپە

بەختلىك بوپ ياشىغىنىغا يامەن
قانچە ۋاقىت بولدى بىلمەيمەن.
قۇياش ماڭار ئاينىڭ ئىزىدىن،
ئايىمۇ دەيدۇ ئۇنى ئىزدەيمەن.

مۇزىكىدەك مۇڭلۇق بۇ ھايات،
داۋاملىق ھەركىم تىلىدا.
سوزۇلىدۇ بىر بۇزۇلغان چۈش،
ساڭا مەپتۇن بولغان دىلىمغا.

قەتلى قىلىپ بەرگۈم كېلىدۇ،
مەن ئۆزۈمنى ساڭا بەخت-نۇر.
بەختسىزلىك دەيدۇ ياشاپ قال،
بۇ شەھەردەك بولۇپ ماڭا قۇل.

سەن قەلبىمنىڭ قۇياشى بىراق

سەن قەلبىمنىڭ قۇياشى، بىراق —
نۇرلىرىڭنى چاچىسەن خىرە،
يالقۇنىڭدىن قىلىندىم تالاق،
كېيىنەكتەك ئىشلىسەم يەنە،

سەن قەلبىمنىڭ قۇياشى، بىراق —
ئىلمان سۆيۈش قىلىسەن تەقدىم،
نۇرۇڭنى دەپ ئاچساممەن قۇچاق،
يۇلتۇزلارغا قىلىسەن تەقسىم،

سەن قەلبىمنىڭ قۇياشى بىراق،
چىن ئەقىدە پۈتسەممۇ ساڭا،
ئېيتقىنلا ئەي شىتلىك قىزچاق،
نېچۈن گۇمان قىلىسەن ماڭا،

قەلبىمىڭنىڭ قۇياشى،
قەلبىمىڭنىڭ قۇياشى،
قەلبىمىڭنىڭ قۇياشى،
قەلبىمىڭنىڭ قۇياشى،

ئىنساپىزغا

گۆھەر سېنىڭ، تاش مېنىڭ، سەن تەرەپتىن سۆزلىسەم،
زەمەم سېنىڭ، لاي سۇنىڭ خېرىدارى مەن ھامان.
«شۈكرى» قىلىپ بارىمغا، ھەر نەرسىنى ئۆتۈنسەم،
قالدىم سەپنىڭ كەينىدە بولۇپ مانا يېرىم جان.

تۈز نىيىتىم، تۈز كۆڭلۈم يول بەرگەچكە ئېتىڭغا،
ئوتۇپ چىقتىڭ بەيگىدە، ئاشتى يەنە ھۆرمىتىڭ.
ئىلىنماسمەن شۇ تاپتا سېنىڭ نەزەر-دېتىڭغا،
ياۋاشلىققا باغلانغان ئېتىقادىم تۇرسا چىڭ.

«ئىنساپ» دېگەن بۇ سۆزنى قىلاي ساڭا ھەدىيە،
بولدى ئەمدى ئىنساپ قىل، بۇزۇلمىسۇن ارىشتىمىز.
باغلىغانتىم ئۆزۈڭگە ئۆزاقلاردىن ئەقىدە،
ئەي بۇرادەر، ئويلىغىن، بىر ئەمەسمۇ يوللىمىز.

مەڭگۈلۈك سۆيۈش

ئانا، ئاتا، ئاممە، ئالغىنىيە، ئاۋۇل، ئالىپ، ئالىم،
ئىككىمىزنىڭ ئارىلىقىدا، ئالىپ، ئالىم،
سۈت دەرياسى ئاقىدۇ بالقىپ، «ئالىپ»
مەن بەختنىڭ بېلىقلىرىنى ئالىپ،
قەلبىمدىلا يۈرمەن بېقىپ.

مۇشەققەتنىڭ چېكىنى تېكىپ. «پىلىنى»
قۇياش ساڭا قاراپ كۆلىدۇ،
تاغلار ھەتتا ساڭا چوقۇنار. ھەلەنچ رەڭ
دەريالارنىڭ مۇزىكىسىدا

ئېھتىمال
مەنمۇ ئادەم بوپ قالغاندىمەن،

قۇيالماستىن بىر پىيالە چاي.
مۇشۇ قۇرۇق سۆلىتىم بىلەن
بەللىرىڭنى مۈكچەيتكىنىم راست.
بىراق
ئانا، ئىشەنگىن ماڭا،
كۈلۈپ تۇرغان يۈرىكىم بىلەن
سىزىۋېلىپ ھايات بېتىمگە،
ئۇلۇغلايمەن ساددىلىقىڭنى.
پەرىشتىدەك گۈزەللىكىڭنى.
نەزەرىڭنى قىلغۇچىمەن.
نەزەرىڭنى قىلغۇچىمەن.
نەزەرىڭنى قىلغۇچىمەن.

مۇھەببەت

بەلكىم سېنىڭ سۆيۈشۈڭدۈر ئۇ،

تۇتۇۋېلىپ قۇلاقلىرىمدىن.

بەلكىم مېنىڭ سۆيۈشۈمدۈر يا،

ئامان قېلىپ سىرتماقلىرىڭدىن.

بەلكىم يەنە ئۇ بىر ئاز ايتۇر،

مەڭگۈ-مەڭگۈ چەككە يەتمىگەن.

ياكى شادلىق تۇغقان ھامىلە،

ئايغىر روھقا سۆيگۈ ئۆگەتكەن.

كىچىككىنە خوشلىشىش چېىى

قالدى ئەمدى بۇ شەھەر ساڭا،
گويا مەندەك تەبەسسۇم قىلىپ.
مەن قايتىمەن يىراق سەھراغا،
دەردلىك ھېسنى قەلىمىگە تېڭىپ.
ئارمانلارنى كۆكلەتكەندىڭ،
سۆيگۈ بىلەن قەلىمىدە تېرەن.
بۇ يەردىكى سۆيۈملىك ئايدىڭ،
شېرىن دەمگە چۆمەتتى بەلەن.

گۈزەل ئىدى سەيلىلەر بۇندا،
بىزگە ئوخشاش كۈلەتتى ئورمان.
شامال سۆيگەن ياپراقلىرىڭدا،
قەلىمىزنى ھىدلايتتى لەرزەن.

ئەيسۇس، يەنە شۇلارغا سىرداش
بولالمىدۇق، بولالمايمىز ھەم.
يۈرەكتە داغ قالدى—بىر ئالداش،
بېرەلمىدىم بەختىڭنى ئەركەم.

ئۇنتۇپ كەتكىن، ياش تۆكمە جېنىم،

كەچۈر مېنى ئۆتسە گەر سەۋەن.

بەختلىك بوپ باقمىغان ھېچكىم،

قايسى ئاشىق ۋىسالغا يەتكەن.

كېتەر بولدۇم ئاۋغۇستنىڭ ئېيى

ماتەم بىلەن يېنىڭدىن سېنىڭ.

كىچىككىنە خوشلىشىش چېيى

بولۇپ قالسۇن شېئىرىم مېنىڭ.

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

نەزىمىمىز نەزىمىمىز نەزىمىمىز

ياشلىرىمدەك كەلمەكتە ئېقىپ

شېئىرلاردا ياشلىرىمدەك ياشلىرىم بىلەن،
نەچچە ئەل - يۇرت، تاغلارنى كېزىپ.
يا يېسىنىدەك ئاخىرقى قېتىم
دوئىلىڭغا قالارمەن بېرىپ.

بەخت قاقچار يىراققا جەزمەن،
تاپىنىمىدىن ئاقار يەنە قان.
ھايات زوقى - ئەجەش تۈگمەن،
قايىناپ تۇرار بوغۇزۇمدا جان.

پەقەت بىر رەت پۈتۈلمىشىم بار،
ياشلار تۆكەي ياكى شادلىنىي.
سەن قىلمايسەن بۇغا ئېتىبار،
يۈزىسىز ئالەم، شەپقەتكە گاداي.

مەن يەنىلا باغاقسىز مېھمان،
بارماقتىمەن قۇملارغا سىڭىپ.
چۈشكۈن ھېسلا بولۇپ سەرگەردان،
ياشلىرىمدەك كەلمەكتە ئېقىپ.

ئۆمرۈڭدىن پۈتكىن داستان دەپ

ياخشى يازاي ياكى يازالماي،
«شېئىر» دېدىم، يېزىۋاتىمەن،
ئۆز قۇربىمغا تۇشلۇق ھاياتنىڭ
ھېكمىتىنى قېزىۋاتىمەن.

ئېتىزغا ھەردەم ۋاقىتنىڭ
ئوسا تاراپ كېلىۋاتىمەن،
قەلەم بىلەن ئۇنى ئاغدۇرۇپ،
ئىدرىكىمنى تېرىۋاتىمەن.

مول ھوسۇلغا تەشنا دېھقاندىك،
«چەش» كويىدا يۈرۈۋاتىمەن،
ئۇپرىسىمۇ مېڭەم، ھۈجەيرەم،
مىسرالارنى تىزىۋاتىمەن.

شائىر بولاي ياكى بولالماي،
ئەل - ۋەتەننى كۈيلەۋاتىمەن،
ئۆمرۈڭدىن پۈتكىن داستان دەپ،
ياشلىقىمنى سۈيلەۋاتىمەن.

سالام ساڭا سۆيۈملۈك ئەتە

سالام ساڭا سۆيۈملۈك ئەتە،
سالام مېنى ئۇنتۇغان بۈگۈن،
ساڭا سوۋغام بوپ قالسۇن ئەسلىم،
ئوخشىمايمەن ئۆزۈمگە ئۆزۈم،
ئوخشىمايدۇ ئەتىكى بۇ كۈن.

چېچەكلەيدۇ يوللىرىم ئەتە،
مېۋىلەرگە تولدۇ كوچام،
يىغىسىدىن توختايدۇ بوۋاق،
بەكمۇ گۈزەل تۇرقىدا يەنە،
بەلكىم قايتىپ كېلىدۇ ئانام.

ئېسىۋالاي بەختلىك تۇمار،
تاغلار يەنە بۈككىدە ئورمان،
قەدىمىدە نۇرلارنىڭ ئاپئاق،
جەننىتىگە چۆمۈلۈپ جانلار،
يالتىرايدۇ سۈيسۈزۈك جاھان.

دەريا-كۆللەر كۈيلەيدۇ لەرزەن،
مۇزىكىدەك يۈرىكى بىلەن،
غەم-قايغۇلار ئۇنتۇلۇپ بىردىن،
ھەممە كۈلەر شادلىققا تاپام،
بەخت كۈلەر ئەتىدە جەزمەن.

سېغىنىش

رېۋايەت كۆلىگە چۆمۈلگەن ۋىناس،
ئوبرازىڭ يوللايدۇ بەختلىك ئەسلەش.
تۇرىمەن ساھىلدا خىيالچان، تىمىتاس،
يار سېنى سېغىنىپ، بولۇپ دىلىم غەش.

شۇ تونۇش شەپەمدىن ئايرىلىپ بويناق،
مۇشۇدەم ئۆزىچە بولغاندۇ غېرىپ.
سەن شېرىن ئۇيقۇدىن يېگەندە تولغاق،
ئاي نۇرى تۇرغاندۇ دېرىزەڭ چېكىپ.

سوغۇق ۋە يېقىمىسىز شامالار بىلەن،
ئىزىمىز يوللاردا بولغاندۇ سۈرگۈن.
ئاشۇ چاغ ئىككىمىز نەقەدەر تىمەن،
قالغانتۇق شادلىقتىن چېچەكلەپ گۈلگۈن.

نەملەنگەن كۆزلىرىڭ تۇرار چىمىلداپ،
ئاھ، ئەنە مەن سەندىن ئايرىلغان بېكەت.
شۇ رەڭدار سۈرەتلەر كۆزۈمگە ئاتاپ
تۆكمەكتە مەرسىيە شۇ دەم چېكىپ دەرد.

بۇ يىراق شەھەردىن ھەپتىدە بىر رەت،
يەتكۈزەر پوچتىكىش سېغىنچامنى ئاھ!
كەلگەندە خەتلىرىڭ ئىللىمەن پەقەت،
گۈگۈملۈك ئورمانغا بولغانچە ھەمراھ.

سەن بار ياققا سالىمەن نەزەر

تاشقورغاندا بىر گۈزىلىم بار،
ئاھ، سېغىنىش قوزغىدى پەنە،
كەلدى مانا چۆلىسىرەشلەر يار،
قىلدى گۈگۈم خانەمگە پەنە.

دېرىزىنىڭ سىرتىدا غىل - پال
ئاي نۇرىنى چاچماقتا غۇۋا،
قارلىغاچتەك يەرلىنىپ خىيال،
كۆزلىرىمگە ياسىدى ئۇۋا.

باردىم ئۈچۈپ قېشىڭغا بۇ دەم،
ئالماقتىمەن باغرىڭدا ھاردۇق،
دولقۇن يايغان چېچىڭنى ئەركەم،
قويدۇم قىلىپ بېشىمغا ياستۇق.

ئۇردى خەنجەر چۈشۈمگە خوراز،
ئەنسىز چىللاپ تۇرغۇزدى مېنى،
يىتتى يىراق شاھانە ئوبراز،
كۆزلىرىمدىن ئېپقاچتى سېنى.

تەنھا كۆلىمەم بەرمەس زوق - ھەۋەس،
تۈنەشلەردىن تىترەيدۇ سەھەر،
ئۈزۈك - ئۈزۈك ئالىمەن نەپەس،
سەن بار ياققا سالغانچە نەزەر.

تاغ باللىرى

ساددا خيال بەرگىگە قونۇپ،
بىزنىڭ ئاشۇ تاغلىق دىياردا،
كېيىنەكتەك سەكرىشىپ بالىلار،
چىقار رەتسىز پاكار ئۆيلەردىن.
كۆكتە ئۇچقان بۈركۈتنى كۆرۈپ
يۈگۈرۈپ كېتەر ئارقىسىدىن پاھ،
سايىسىنى قوغلاپ توقايدا.

چورۇقىنىڭ يۈچۈقلىرىدىن
بارماقلىرى يۇلتۇزدەك ماراپ،
ياماق چۈشكەن، چوڭلاردىن ئاشقان
چاپىنىنى قويۇپ بېشىغا
ئۇخلاپ قالار ئارچا تۈۋىدە،
ھېرىپ قالسا «بەيگە» دىن تازاپ.

چۈچۈك سۆزلەر دىللارنى ئوۋلاپ،
ئاخشاملىرى قىزىدۇ ئويۇن.
پەرىشتىدەك چۆچەكچى بوۋاي
بالىلارنىڭ ئىللىق باغرىغا
كىرىپ كېلەر يۇمران ئويغۇدا.

زېرەك، چاققان كىچىك خاقانلار،
بىر-بىرىدىن چىرايلىق بوغۇن.

كەلگۈسىنىڭ ئاقەتلىرى تاق،
چېچەكلەيدۇ ئاشۇلار بىر كۈن،
قاناتلارنى تەڭلەيدۇ كۈنلەر،
سالام قىلىپ يوللاردا مېھر.
ئۇلار ۋەتەن كۈتكەن زەر ئۈمىد،
نۇر ئۆككۈسى ھاياتقا گۈلگۈن.

قەلەم ئىللىمى پەزىلەت،
پەزىلەت ھەمىشە تالەت،
قەلەم ئىللىمى پەزىلەت،
پەزىلەت ھەمىشە تالەت.

قەلەم ئىللىمى پەزىلەت،
پەزىلەت ھەمىشە تالەت،
قەلەم ئىللىمى پەزىلەت،
پەزىلەت ھەمىشە تالەت.

غەلبەگە تەۋەررۈك ئاپئاق چاچلىرىڭ
(دادامنىڭ دوختۇرلۇق ھاياتىدىكى 30 يىلنى تەبرىكلەيمەن)

غەلبىنىڭ شامىنى ئۆچۈرگىنىڭ يوق،
يىللارنىڭ قوينىدا، ھەربىر قەدەمدە،
نىمجانغا قايتا جان بەرمەك چوڭ ئۇتۇق،
بىباھا ساددىلىق مۇجەسسەم سەندە.

چاچلىرىڭ كۈمۈشتەك ئاقىرىپ تۈگەل،
ماڭلىنىڭ ئارىلاپ قۇچقان چىغىر يول،
بىمارغا چىن مېھرىڭ بولۇپ كەلدى سەل،
لوقماننىڭ قولىمۇ سېنىڭكىدەك قول.

ئۆتۈپتۇ رەڭ تۈزۈپ ئەللىك باھارىڭ،
ئاق خالات ئۈستۈڭدە ئالتۇندەك چاقناپ،
ئاز ئەمەس سەن كەزگەن تاغۇداۋىنىڭ،
خەلقنىڭ ئىشىچۈن ئۈزۈڭنى ئاتاڭ.

قېرىلىق يەتسىمۇ قەددىڭگە دادا،
قېرىلىق يەتمەپتۇ مۇھەببىتىڭگە،
شەپقىتىڭ سوغۇلماس ئېقىندۇر گويا،
گۈللەتتى ھاياتىنى، گۈللىتەر يەنە.

ئۆز بەختىمنى ئۆزۈم تاپىمەن

قەلبىڭنى چۈشىنىمەن، لېكىن ئانا،
يۈرمىگىن ماڭا بەخت تىلەپ يەنە.
ئوغۇل دەپ تۇغدۇڭ مېنى، ئىشەنچ بەردىڭ،
كۈلىمەن ئۆز بەختىمگە بېرىپ مەنە.

ئەجىرسىز قۇچاق ئاچسا ماڭا بەخت،
ئېچىلماي ھايات گۈلۈم تۈزۈپ كېتەر.
تەمەدە ياشاش نومۇس ئوغلان ئۈچۈن،
شۆھرەتكە ئىگە قىلار ئىنساننى تەر.

سۆي ئانا پېشانەمگە، تەر تۆك، دېگىن،
يەلكەمگە ئارتاي ئەلنىڭ يۈكلىرىنى.
ياشايمەن باھادىرلىق خىسلىتىدە،
تاپايمەن شۇ خىسلەتتىن ھۆر بەختىمنى.

ئاپئاق ئايدىڭ دۇنيا ياراتقىن

ئۆمۈر قىسقا، قىسقىدۇر قەۋەت،
قىسقىلىقتا سەن چەكسىز ئۆگەن.
كىملىكىڭنى كۆرۈشكە ئۆگەت،
ۋىجدان بىلەن سەزگۈڭنى جەزمەن.

شۇنداق ياشاپ، سۆيگۈ تاراتقىن،
گۈزەل قەلب—ئالەمگە باھار.
ئاپئاق ئايدىڭ دۇنيا ياراتقىن،
چاچلىرىڭغا ياغمىغاندا قار...

قالاقلق

غۇرۇرۇڭغا تېگىدۇ جەزمەن
بىرى سېنى كەمسىتسە - سۆكسە.
شادلىنىسەن ماختىسا بىراۋ،
جەمئىيەتتە قىممىتىڭ ئۆسسە.

دېمەك، ئاشۇ قالاقلق سېنىڭ
ۋىجدانىڭغا يەتكۈزىدۇ ئار.
ئەيلەر ھەتتا تۇرمۇشۇڭنى ئۇ
مەدەنىيلىك ئالدىدىمۇ خار.

قالاق ئادەم ۋە قالاق مىللەت
پەيدا بولار، سۆيىمىسە ئىلىم.
كەمسىتىلىش شۇنىڭدىن كېلەر،
ئىززىتىڭنى ئاشۇرار بىلىم.

قار ۋە مۇزدا يۇيۇنار قىشلاق

ئەللەي ئېتەر تاغ - زېمىننى قىش،
قار ۋە مۇزدا يۇيۇنار قىشلاق.
ئېگىز - تۆۋەن ۋە تەكشى دالا
قۇچىقىدا سانسىز ئاق مۇنچاق.

دولقۇنلىنار يالىڭاچ ئورمان
سوغۇق شامال ئۆتكەندە سويلاپ.
كەپلەردىن چىققان كۈل رەڭ ئىس
ئۇچار تاغنىڭ قاپتىلىن بويلاپ.

تاجىك يۇرتى سۆيۈملۈك قىشلاق،
جىمجىتلىققا چۆمۈلگەن تۇتاش.
پاك دىللاردىن بالقىغان ئارمان،
باھار ياسار ۋە بۇندا قۇياش.

يۈرەكتە چايقىلىپ ئوغۇزدەك باھار

بىلمەيمەن شەھىرىڭنى سۆيۈملۈك قىزچاق،
بۇيەرگە كەلگىنىم يېڭىدىن - يېڭى،
شەپسىز قەلبىمگە تاشلىدىڭ سىرتماق،
پارلىدى ئالدىمدا مۇھەببەت تېڭى.

گەر مېنى باشلىساڭ دىلبەر سەيلىگە،
چىمەنلەر نازغىتىپ قىلارمۇ قوبۇل؟
يا تاشلاپ ھەسەتلىك نىگاھ لەيلىگە،
يۇلتۇزلار جىمىرلاپ ئاقارمۇ ئۇدۇل.

ئاتونۇش سايەمنى كۆرسە مۇبادا،
كوچاڭدا چىراغلار قىلارمۇ مازاق؟
پېلىكىم سوزۇلسا تۇپرىقىڭ ئارا،
باغلىرىڭ ئاچارمۇ ماڭا كەڭ قۇچاق؟

ئېيتقىنى كېيىنك كۆز، ئالتۇن چاچلىق يار،
نۇرلانغان سۆيگۈگە قويۇلارمۇ چەك؟
يۈرەكتە چايقىلىپ ئوغۇزدەك باھار،
مۇھەببەت پەسلىمىز ئاچارمۇ چېچەك؟

لەل ئاھ... گە پىلىقلىق ئىتەن

سەن مېنى قويىدىنڭ، قويمايمەن ئويلاپ،
يۇلتۇزلار دەك چېچىلار تۈندە خىيالىم،
شاماللار ئوينىدۇ مەڭزىمدە سويلاپ،
نۇر تۆكەر كۆز قىسىپ كۆكتە ھىلالىم.

يۇلتۇزلار دەك چېچىلار تۈندە خىيالىم،
بەلكىم سەن ئۇخلايسەن پەرۋاينىڭ پەلەك،
سەۋدانىڭ بېسىدا كېسىلدى ھالىم،
بىر ئاچچىق ئىگراشتا تىن ئالار يۈرەك.

بەلكىم سەن ئوينىيسەن پەرۋاينىڭ پەلەك،
ئاھ، مېنى، ياق... ياق... ياق، سۆيگۈنى ئۇنتۇپ،
تاشلامسەن يا مېنى قىپ قويۇپ ھەلەك،
باھارنى كۈتمەيلا قەلبىڭدىن يۇلۇپ.

ئاھ، مېنى، ياق... ياق... ياق، سۆيگۈنى ئۇنتۇپ،
كىم بىلسۇن يۈرەمسەن باغلاردا سەگىپ،
خەتلىرىڭ كەلمىدى، كەتتىڭ يوقىلىپ،
يا بىرسى يۈرەمدۇ ئارقاڭدا ئەگىپ؟

تېڭىرقاش

سەن ماڭا دوست ئىدىڭ، ئۇمۇ ماڭا ھەم،
ئاڭلىسام قاپسىلەر مېنى ياقتۇرۇپ.
ئاچالماي قالدىمەن بەختىڭلارغا رەم،
قالغاندەك تىلىسمات يولىدا تۇرۇپ؟

مەندە بار بىر تاللا چوغلانغان يۈرەك،
بىلىمەن ئىككىڭلار ئالماقچى بۇلۇپ.
بۇ دېمەك، قانلىق جەڭ بولغاندىن دېرەك،
سۆيگۈدە سۆيۈلۈش كەتمىسۇن ئۆلۈپ.

ئىككىڭلار تەڭ قارماق تاشلاپ چورتانغا،
قىلماڭلار قەلبىمنى سەرسان ۋە مالال.
بىرسىڭلار ئۆتۈنۈپ نۇرنى چولپانغا،
بىرسىڭلار قۇچۇڭلار باشقىدىن ۋىسال.

تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ

تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ
بېرەلمەسەن ماڭا ئەي باھار.
ئۆچۈپ كەتتى تۇغۇلغان كۈنۈم.
سەندىن ئۈمىد كۈتكەنچە تەكرار.

تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ
بېرەلمەسەن ماڭا ئەي قۇشلار.
پەرۋازىمنى تەرك ئەتمىگەن.
ئورمانلارغا قونۇۋالغۇم بار.

تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ
بېرەلمەسەن ماڭا ئەي يوللار.
مەنزىلىمنىڭ يىراق چېتىدە
مەن تەلپۈنگەن يىراق بىر ئۆي بار.

تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ
بېرەلمەسەن ماڭا ئەي قۇياش.
بوۋام روھى سىڭگەن ئۇيۇقتا
تېڭىرقاشتا يۈرمەكتە بىر ياش.

تۇغۇلمىغان بەختنى تۇغۇپ

بېرەلمۇ ماڭا ھەممىسى؟!

شۇڭىلاشلار كەلمەكتە سىڭىپ،

ئېھ، چۈشۈمدە كۈتكەن ئەتىسى.

نەرسە نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ نەرسىنىڭ

بىر سۆيگۈ بار قەلبىمدە يارقىن

ئالما بولۇپ ئېرىقىمدا سەن،
كەل مەن تامان لەيلىگىن، ئاققىن.
دەيمەن، ئۇنسۇز رەۋىشىدە مەن،
بىر سۆيگۈ بار قەلبىمدە يارقىن.

كەل مەن تامان تۇناشتۇرۇپ ئوت،
تىلەكلەرگە مېھرىڭنى چاپقىن.
ياغسۇن ھايات بوستانغا قۇت،
بىر سۆيگۈ بار قەلبىمدە يارقىن.

كەل، ۋىسالىق دەملەرگە، كۈتەي،
تەنھالىقنى قۇل قىلىپ ساتقىن.
ساڭا مەڭگۈ سادىق بوپ ئۆتەي،
بىر سۆيگۈ بار قەلبىمدە يارقىن.

باشقىلارنىڭ بولۇپ كەتتىڭ، ھەي...

قويۇپ مېنى ماغلۇبىيەتتە،
باشقىلارنىڭ بولۇپ كەتتىڭ، ھەي...
ئۆرتىنىشتە يۈرەك مېڭا دەردتە
ئۆتتى، ئۆتەر لەززەت سۈرەلمەي.

مەن قىزغىنىپ سېنى كىملەردىن،
تۈنەشلەردىن ئاتتى تالاي تاڭ.
رەنجىپ قەلبىم سۇنۇق كۈيلەردىن،
غايىب بولدى «ۋىسال» دېگەن ئاڭ.

قالالمىدىم سېنىڭ بولۇپ مەن،
بەختسىزلىك شۇدۇر ئېھتىمال.
بەخت قۇشۇم بولالمىدىڭ سەن،
ئۆزگە شاخقا قوندۇڭ شاد - خۇشال.

باشقىلارنىڭ بولۇپ كەتتىڭ، ھەي،
قىسمىتىمگە پۈتۈپ شور تۇپراق.
ئارمان قىلىپ، ئارمانغا يەتمەي
ياشايدىغان ئوخشايمەن شۇنداق.

سوغۇق سۆيۈلۈش

مەن ئىسسىق مېھرىمىنى — بەردىم ھەممىنى،
قانائەت، تويۇنۇش سېنىڭدىن يىراق.
يالماۋۇز پەيلىڭدىن تۈزۈغان بىر گۈل،
ھەر تامچە قېنىمغا سىڭگەن ئىشتىياق.

كىم ئادىل سۈتچىكىن بىلىمىدىم تېخى،
ھەقىقەت، ھەقىقەت ئاجىزە بىر نۇر.
سەن ئۈچۈن بېھۇدە تۆلەيمەن بەدەل،
سۆيۈلمەي، سۆيىمەن يوقىتىپ غۇرۇر.

نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە
نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە
نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە
نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە

نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە
نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە
نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە
نەم پىيامى ئېلىنىپ چىقىمىدالە

تۆتىنچى ماي سائەت ئىككىدە

ئەسلەپ قالدىم ئۆزۈمنى بىر رەت،
سەنلا ماڭا تونۇش قەدىردان.
ئۆتۈپ كەتتى كۈنلەر چۈش كەبى،
قۇچاقلاشتى سوغ ۋە زېمىنستان،

مەن كىم دېگۈم كەلدى پىچىرلاپ،
تۇرسا قەلبىم بوش ۋە قۇيۇرۇق.
يىغلاپ سالما يېشىل ئۆمۈچۈك،
بولغۇچە سەن تورۇڭنى توقۇپ،

يوقالدىمۇ مەندە مەۋجۇتلۇق،
يوقالغاندەك ماڭا تەۋە قۇت.
ئەسلەش مۈمكىن، ماڭا ئۆزۈمنى،
ھەسرەتلەرگە تۇناشتۇرۇپ ئوت،

بالىلىقىمنى قالدىم سېغىنىپ،
بىرسى ماڭا سوۋغا قىلدى تاش.
تەبرىكلىدىم مەنمۇ ئۆزۈمنى،
كۆزلىرىمگە ئېلىپ ئىسسىق ياش.

ئامەت

قاچىسەن مېنىڭدىن ھەمىشە، ھەر رەت،
كۈندۈزۈم ئىلگىڭدە چۈشەيدۇ كېچە،
ئاھ، مېنىڭ بىر تۇتام يارالغىنىم راست،
يىلتىزىم يېپىقلىق قۇمغا تېخىچە.

بەرگىمگە نۇر قونسا دەيمەن ۋە لېكىن،
شۇ تونۇش كۈنلۈككە ئېرىيدۇ قۇياش،
چېقىلغان دېرىزە، ئىشىكلەر ئوچۇق،
سەن قاچقان تەرەپتىن كېلىدۇ كۆز ياش.

قۇيقۇرۇق بۇ يەرنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ،
ئۈلۈكتەك ئۇزايماق قوۋمىڭدىن ئىستىت،
ئامەتلىك كىشىلەر كۆپ ئىكەن، ئەمما،
سەن ئۈچۈن مەن پەقەت ئۇنتۇلغان چېكىت.

ئۈچىنچى شەخسنىڭ قەلبىدە

سەن مېنى ئېسىڭگە ئالساڭ ئېھتىمال،
يۈرىكىڭ جىغىلداپ كېتەر تۈساتتىن.
خىيالىڭ چاپىدۇ ئارمانلار ئارا،
پەر تۈزۈپ دىل سۆيەر تاتلىق ھېسسىياتتىن.

ئۆتمۈشنى ئالسىن كۆزۈڭدىن يۇلۇپ،
قاراپسەن ئۇنىڭغا ئەينەككە ئوخشاش.
شۇ يارقىن سايىلەر گۈللەتكەن جايىنى
كۆرسەن سۈكۈتتە تۆكۈپ تۇرۇپ ياش.

بۇ پەقەت ئۇنتۇلغان چۈش بولسىمۇ گەر،
يەنىلا ئەسلىڭۈڭ كېلىدۇ چوقۇم.
مەن ئۈچۈن ئۇسسايىدۇ كۆڭلۈڭ بىر خىللا،
ئىچمەكچى بولغاندەك مەيدىن بىر يۈتۈم.

ئەپسۇسكى، مەن سەندىن يىراق بىر جايدا،
قەلبىڭدە ياشىشىم مۇمكىندۇر ئۇزاق.
چۈنكى بۇ ھاياتنىڭ ئويۇنلىرىدا
ياشايمىز ئاشۇنداق بولۇپ تېپىشماق.

بەلكىم ئەمدى شۇنداق قېرىپ كېتىمەن

ياشلىق دېدىم، ئۆچتى ئۇنىڭ ناۋاسى،
مېنى تۈگەپ ھالسىرىغان چىراغدەك،
قەلبىڭدە يوق تەلپۈنۈشنىڭ ئىزى،
بولساممۇ گەر سۆيگۈڭ ئۈچۈن پايىپتەك.

ساڭا ئاتاپ ئالما ئۈزدۈم تالاي ياز،
ۋە يوللىدىم ساپىقىغا چېكىپ خەت،
كۆرسەتمىدىڭ كۈلۈپ بىر رەت جىلۋە - ناز،
ئۆتتى كۈنۈم جۈپلۈشلەردە چېكىپ دەرد.

كەلدى سېنى ئەلەم بىلەن تىللىغۇم،
چىدىمىدى يۈرەك يەنە ئۇمۇنۇپ،
ئۆتتى كۈنلەر، ئۆتتى قەلبىم يۇتۇپ غۇم،
سەن چىدىدىڭ قىسمىتىمگە كۈي توقۇپ.

بەلكىم ئەمدى شۇنداق قېرىپ كېتىمەن،
چاچلىرىمغا، ساقلىمغا سانجىپ ئاق،
ئۆلمەي تۇرۇپ كۆزلىرىڭدىن يىتىمەن،
ۋىسالىڭنى يۈرىكىمدەك قىلىپ چاك.

يەتمىگەندە ئاشۇنداق...

بەك ئالدىراپ چۈشۈپتۇق بۇ خەتەرلىك بەيگىگە،
ئاددىي چاغلار سۆيگۈنى ھېرىپ قالدى ئېتىمىز.
قويۇپتىمىز ئويلسام كىچىك نۇرۇپ رەنىگە
قەلبىمىزنى، دەرد چېكىپ شاھىت ئاڭا خېتىمىز.
مانا ئەمدى شۇ كۈننى ئەسلەپ قالسام گاھىدا،
ئۈنەش كۈنلۈك ئاي كەبى ئايرىلىپتۇق تولالماي.
دەرياسىنى ۋاقىتنىڭ توسۇپ بولماس جايىدا،
چوپچوڭ ئادەم بولۇپتۇق، «بالىلىق» تا قالالماي.
ئۆتتۈڭ تونۇش كوچىدىن دوستۇڭ بىلەن قايسى كۈن،
قالدۇق يەنە قارىشىپ بىز كۆزلىرىنى ئۈزلەلمەي.
ئېھتىمالىم سېنىڭمۇ كۆڭلۈڭ ئەمەس بىر پۈتۈن،
يىلتىزىنى سۆيگۈنىڭ ئۆتۈپتىمىز كېسەلمەي.
كونا سۆيگۈ يېڭى دەرد سېلىپ قويدى ھايالىسىز،
كۆزلىگەنگە ھاياتتا يەتكەنمىدۇ بۇ ئىنسان.
سۆيگىنىم بار يېنىمدا، لېكىن مەنمۇ ئامالسىز،
سېنىمۇ ھەم يۈرگەندۇ تالايلىرى پايلاپ، جان.
بۇ ئالەمنىڭ ئىشلىرى غىدىقلايدۇ ۋىجدانى،
يېتەلمىدۇق ۋىسالغا يېتىم قېلىپ ۋاقىتسىز.
ئەمدى پۇرسەت كەتكەندە مەن كىملىرىگە دەرد تۆكەي،
تۈيۈلمەن شۇڭلاشقا ئۆز-ئۆزۈمگە مەۋجۇتسىز.

بىز ئۇچراشتۇق ئاخىرى يەنە

بىز ئۇچراشتۇق ئاخىرى يەنە،
كەتكەنىدىڭ سەن مېنى سۆيمەي.
ئالبومدىكى سۈرەتتەك ئەنە،
گۈزەل پېتى تۇرۇپسەن ھەي-ھەي.
يوقلانمىدىم قەلبىڭدە بەلكىم،
ئۆتتى كۈنلەر، ئالماشتى باھار.
كىمىنىڭ ئەمرى قىلغاندۇ نەسلىم
سېنى، تېخى بىلمەيمەن زىنھار.
مەن سەن ئۈچۈن كۈيلىگەن كۈيلەر
ھېلىمۇ ھەم ئۇچماقتا لەرزىلەر.
ئىشقى دەردى، سەن تۆككەن ئۈنلەر
كەلدى مېنى قىلىپ پەرىشان.
قالدى داغلار، يوق ئەمدى پۇرسەت،
كەچمىشلەرنى سۆزلەرگە بىر پەس.
ئويلىمىغان كېلىشىنى دەھشەت،
مەن يېنىڭغا بولۇپ دىلىم مەست.
بىر مەھەللىدە ياشايمىز ئەتە،
تىنچلىنارمۇ دىل چەكمەي ئازاب.
قىلسام ئەگەر ئۆيۈڭگە پەتە،
قالارمىزمۇ مۇڭ بىلەن قاراپ.

گۇۋاھلىق بېرەلمەس ساڭا ۋە ماڭا

ئاچچىق بىر كۈلكىنىڭ تېشىلىگەن كۆزى
ھەقىقەت بېشىدا چالىدۇ رويال.
مەرسىيە بەرگىگە نامغان تامچىلار
ئىزدەيدۇ ئۆزىگە قاناتلىق شامال.

بۈگۈننىڭ باغرىغا ئۇيۇغان نەپەس
گۇۋاھلىق بېرەلمەس ساڭا ۋە ماڭا.
سەن ھايات، مەن تىرىك قەبرە گۈلىدەك،
قۇملارغا تولغاندۇ دالىلار ئارا.

رەنە ئىلىك رەنە رەنە ئىلىك
بىنەنە ئىلىك ئىلىك بىنەنە
رەنە ئىلىك بىنەنە ئىلىك بىنەنە
بىنەنە ئىلىك رەنە ئىلىك بىنەنە

بىنەنە ئىلىك بىنەنە ئىلىك
بىنەنە ئىلىك بىنەنە ئىلىك
بىنەنە ئىلىك بىنەنە ئىلىك
بىنەنە ئىلىك بىنەنە ئىلىك

رۇس قىزىغا ئوخشايسەن بىراق

بىراق ساڭا، بىراق رۇسىيە،
رۇس قىزىغا ئوخشايسەن بىراق،
سېرىق چېچىڭ، كۆكۈچ كۆرۈڭدە
جىلۋىلىنەر ئەلەملىك بىراق.

رۇس قىزلىرى شۇ قەدەر ئەركىن،
سۆيگەن كەبى رۇس يىگىتىنى.
سۆيەلمەيسەن ئازادە - تەمكىن،
بۇ يەردىكى بىزنىڭ بىرسىنى.

تاجىك قىزى، ھەي تاجىك قىزى،
ئەركىنلىكنىڭ قىلىنغان تەقىب.
بىلەمسەنكىن تەقدىرنىڭ ئۆزى،
سېنى شۇنداق قىيىنغان رەقىب.

سەن ياشىغان ئاشۇ يېزىدا
تونۇشمايلا توي قىلغانلار كۆپ.
بىر - بىرسىنى كۆرەر نىكاھتا،
ياپراقلاردەك تىترەپ ۋە ئۆكسۈپ.

قاچان بىزگە بولاركىن نېسىپ،
ئەركىن نىكاھ، سۆيۈش - سۆيۈلۈش.
بەختىمىزنى سۆيگۈدىن تېپىپ،
گۈل ھاياتنىڭ پەيزىگە چۆمۈش.

ماڭا مېھرىك ئاشۇمۇ سېنىڭ

ئوتۇڭدا تەڭ كۆيمەن دەيتتىڭ،
سۈيۈڭدە تەڭ ئاقىمەن دەيتتىڭ؛
بۇ ھاياتلىق ئۆمۈر يولىدا
بىزگە تالىق ئەجىر-مېھنەتنىڭ
قەنتىنى تەڭ چاقىمەن دەيتتىڭ.

ئوقۇش پۈتۈپ، يەتكەندە قەرەل،
سۆيگۈ شامى ياققاندا پىلىك،
تويۇقۇڭنى سالىدىڭ بەك ئېغىر،
نامراتلىقىم بولسىمۇ ئايان،
گويلا ئامبال سالغاندەك سېلىق.

ماڭا مېھرىك ئاشۇمۇ سېنىڭ،
شۆھرەت ئۈچۈن ياشارمۇ جېنىڭ.
«بەختىڭ» ئۈچۈن يىغىپ بارىنى،
كېچىلەرنى كۈندۈزگە ئۇلاپ،
ئاتا-ئانام جۈدىدى مېنىڭ.

ۋەدىلەرنى ئەيلىدىڭ ئىنكار،
بولدى ئەمدى ئىشەنچىم بىكار.
يالغان سۆزنى قىلغۇچە باشتا،
ھەق سۆزۈڭنى ئېيتىپ يولۇمغا
سېلىپ قويساڭ بولمامتى نىگار.

«ياق» دېگەن سۆزۈڭدىن

مەپتۇن بوپ مەن ساڭا تەلەپ قويسام جان،
«ياق» دېگەن سۆزۈڭدىن يېنىم راسا ئوق.
بولساممۇ يېرىمجان، قەلبىمدە گۈلخان
ئۆچمىدى سەن ئۈچۈن، بولۇپ يالقۇن - چوغ.

مەيلىلا قەلبىڭدە ئورۇن بولمىسا،
كۆزۈڭنىڭ بۇلىقى يېنىدا يۈرەي.
كىرىپكىڭ نەشتىرى ئەگەر قوغلىسا،
ھىجراننىڭ قوشۇلغان كۈلۈڭگە چۆمەي.
ياق دېگەن سۆزۈڭنى ئاڭلاپ بىر ئۆمۈر
ياشىسام كۈپايە بېرەر ماڭا قۇت.

شۇ سۆزدىن تۇتىمەن ئۆزۈمنى مەغرۇر،
چۈنكى مەن قەلبىڭدە بولغاندەك مەۋجۇت.

الەمنىڭ قەلبىلىك رەزىلىتىم
الەم ھەممەشە رەزىلىتىم
الەمنىڭ ھەممەشە رەزىلىتىم
الەمنىڭ ھەممەشە رەزىلىتىم
الەمنىڭ ھەممەشە رەزىلىتىم
الەمنىڭ ھەممەشە رەزىلىتىم

بەخت دەيمەن

(ن. ئىسەن بېگى)

بەخت دەيمەن خۇش كۈندە تۇغۇلۇشنى شادىمان،
بەخت دەيمەن قەدەملەپ ئىز بېسىشنى تۇپراققا.
بەخت دەيمەن ھاۋادىن جان ئېلىشنى مىڭ پاتمان،
ئۇشبۇ گۈزەل دىيارنىڭ تاغ - ئېدىرى، قىشلاقتا.

بەخت دەيمەن ياندىشىپ مېڭىشنى جان دوستلارغا،
بەخت دەيمەن بىلەكلەر گىرەلەشسە سەپ بولساق.
بەخت دەيمەن كىرىشنى سۇغا، يانغىن - ئوتلارغا،
بەخت دەيمەن خىسلەت بوپ ئالەملەرگە لىق تولساق.

بەخت دەيمەن ھاياتنى، تەبىئەتنى، ھەممىنى،
چۈنكى بۇلار باغرىدىن مەن بەختىمنى تاپىمەن.
تامچە تەرىم لەرزىدە كۈلۈپ تۇرغان جەبىرىنى،
بەخت دەيمەن ئەبەدىي، شۇڭا قوشاق قاتىمەن.

رەلىمىمە رىيلىكە دەپ مېتالەك ئېلىنغاندا ئېلىك - رەلىمە ①

قۇياشقا تۇتاشقان روھ

(تارىخىي داستان)

(تاجىك خەلقىنىڭ مىللىي قەھرىمانى قۇلچاققا بېغىشلايمەن)

مۇقەددىمە

قەھرىمان ئەبەدىي مىللەتنىڭ پەخرى،

ياد ئېتىر ھەمىشە ئۇنى ماكان - ئەل.

قۇلچاق ① ئۇ تاجىكىنىڭ زۇھەل ئەختىرى،

ئادالەت كۆكىدە چاقناپ ئۆتكەن دەل.

بەختىيار كۈنلەردە ھايات ھۇزۇرى،

تارىخنى ئەسلەشكە قىلدى دالالەت.

تارىخنى ياد ئېتىش ئەۋلاد غۇرۇرى،

ۋەتەنگە ھەر زامان باغلاپ مۇھەببەت.

ئىپتىخار، سۆيۈنۈش قولۇمغا قەلەم،

ئالدۇردى شۇ تاپتا قەلبىمدە ۋولقان.

شۇ ۋولقان تەپتىگە قۇلچاق روھى جەم،

پۈتكۈسى ئۇنىڭدىن ئاۋامغا داستان.

* * *

① قۇلچاق - تاجىك خەلقىنىڭ ئادالەتپەرۋەر مىللىي قەھرىمانى.

قىزىقلىق قانات

قەدىمىي پامىردا ھۇۋلايتتى بۇران،
ئۆتەتتى مۇزدەك سوغ سۆڭەكنى تېشىپ.
قىشلاقىلار بەئەينى ئىدى گۆرىستان،
شاد كۈلكە شاملىرى تۇرمىغاچ يېنىپ.
مۇڭسىراپ ئاقاتتى ئېقىنلار ھەتتا،
ئۇلغايدىغان كۆز ياشتەك ھىجراندىن زىنھار،
تىنچلىق يوقالغان بۇ قەدىم يۇرتتا،
ئەنسىزلىك ئىچىدە ئۆتەتتى دىللار.
پامىردىن كۆپ يىراق بۇ ئاستانىدا
مەنچىڭنىڭ خاقانى سۈرەتتى دەۋران،
سەلتەنەت بولسىمۇ ئۇ بۈيۈك خاندا،
ئۈزۈلگەن ئىشەرتتىن ئېلىدە دەرمان،
چىرىكىلىك، نىزادىن بارغانچە بۇ ئەل
زاۋاللىق يولغا باسقاننى قەدىم.
چېگرىنى، دۆلەتنى ئۇنتۇشۇپ ئۇندا،
ئەمەلدار، چېرىكلەر بىخەم ياناتتى.
* * *

چۈشماننىڭ خەيرلىك قۇشقىچى ئەمما،
بىر بۈركۈت نەسلىگە بەردى يېڭى جان.

شادلاندى سۆيۈشۈپ ئاتا ۋە ئانا،
 پەرزەنتى مەڭزىدىن تېپىپ كۈچ - دەرمەن .
 ھىدايەت نامىدا ئاتالدى بوۋاق ،
 تىلەشتى ئۇنىڭغا ئەل - يۇرت ھىدايەت .
 ھەم دېدى : مەرد ئوغلان بولغىنىسەن شىراق ① .
 بىز ئۈچۈن پاسىبان ، كەلسە قىيامەت .
 ھىدايەت ئاي - يىللار ، كۈنلەر ئالمىشىپ ،
 بىر ئوبدان بوي سېلىپ كىردى قاتارغا .
 چېچەنلىك چېھرىدە تۇراتتى يېنىپ ،
 ئوخشايتتى قامىتى كىچىك چىنارغا .
 كۈنلەر شۇ تەقلىدە ئۆتتى بىر - بىرلەپ ،
 كىچىك شاش بۈركۈتنىڭ قەلبى ئىدى شاد .
 مال بېقىپ ، شىكارغا چىقاتتى كۈنلەپ ،
 قېلىپ ئۇ خانىدان - ئۆيىنى ئاۋات .
 * * *

كەلگەننى ئۇزۇندىن قوقەندىنىڭ ② خانى ،
 پامىرنى بۇلاشنىڭ كويىدا ياشاپ ،
 قېتىۋالسا بۇ يۇرتنى ئىلكىگە ، شانى -
 ئاشاتتى تېخىمۇ ئەلمۇئەل ئاتلاپ . *

① شىراق - رىۋايەتلەردىكى ئادالەتپەرۋەر قەھرىمان .

② قوقەند - ئۆزبېكىستاندىكى بىر جاينىڭ ئىسمى .

قوقەندىنڭ سۇلتانى مەدەلىخان ① ئۇ،
ئانلىغىچ چىگرىنىڭ قالغىنىنى بوش،
«پۇرسەت كەلدى» دەپ قىلدى پەرمان ئۇ:
قوزغاڭلار سەرقولغا مالمان ئۇرۇش،
باسمىچى، بۇلاڭچى، قارا نىيەتلەر
پامىرنى بۇلاشقا قىلدى تەرەددۇت.
يازنىڭكى بىر كۈنى ئاشۇ ناكەسلەر
يول ئالدى سەرقولغا، باشلاپ مۇدەھىش - جۇت.
ۋەرشىدى، تاغارما، چۇشمان، تىزناپتىن
تارالدى بىردىنلا قىيا - چىيالار.
بولمىغان بۇنداق ئىش ھېچ ئەلمىساقىتىن،
يۈرەكنى ئەزگۈچى مۇڭلۇق نىدالار.
باسمىچى، زالىملار قىلىچ ئوينىتىپ،
كىرىشتى ئۆيمۇ ئۆي، چېقىپ ئىشك - قۇلۇپ
يۈزلەرگە قامچا ئۇرۇپ، ئۆتۈشتى تېپىپ،
ئېلىشتى كۆزلىرى كۆرگەننى يۇلۇپ.
گاھ ھويلا، ئۆيلەردە لۆمىشىپ ئاقتى قان،
گاھ ھويلا - ئۆيلەرنى قاپلاپ ئىس - تۈتەك.
رەھىمسىز باندىتلار ئىدى ئىت - قاۋان،
چېكىگە يەتكەننى ئاچ كۆزلۈكتە بەك.

① مەدەلىخان - قوقەند خانى.

ھەيدىدى مىڭلىغان چارۋا ماللارنى،
 يۈك - تاقنى ئات - ئېشەك، قوتازغا ئارتىپ،
 سۈرگۈن قىپ چىرايلىق قىز - ئاياللارنى،
 ئېپ ماڭدى دېۋەيلەپ، قولىدىن تارتىپ،
 تۇتۇلدى قاتاردا كىچىك ھىدايەت،
 بى رەھىم دۈشمەننىڭ قامچىسىنى يەپ،
 ئاھ، يۇمران قەلبىگە چۈشتى جاراھەت،
 كۆزىدە ئۆچمەنلىك نۇرلىرى دەۋرەپ،
 ئوغللىدىن ئايرىلىپ غەمگۈزار ئانا،
 ئاھ دېدى، يىقىلىپ ھوشىدىن كېتىپ،
 ياش تۆكۈپ ئۇزاتتى مېھرىبان ئانا،
 ئوغللىنى، ئاداققى ماتەمگە پېتىپ،
 * * *

سۈرگۈندە ھىدايەت كەلدى ئالاىغا،
 ئۇ تېخى ئەمدىلا ئون ئۈچ ياش ئىدى،
 سېتىلدى مال بىلەن بىر زالم بايغا،
 قۇل بولۇپ بۈركۈتنىڭ پېيى قىرقىلدى،
 ئاتالدى ھىدايەت نامى «قۇمچاق» بوپ،
 شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بولدى كىچىك قۇل،
 ياتتى ئۇ ئېغىلدا تۇنجى تۇغۇلۇپ،
 ئۆتكۈزدى كۈنلەرنى كىيىمى جۈل - جۈل،
 ئالاينىڭ يات - يوسۇن قىشلاقلىرىدا،
 مال بېقىپ، باي ئۈچۈن ئاققۇزدى ئۇ تەر.

ئۇ ئۆگەي ئەلەم، خورلۇقنىڭ سىرتماقلىرىنى زەھەر.

ئۆتكۈزدى ئون توققۇز يىلنى ئۇ شۇنداق،

قامچىدىن تېنىدە قالدى تالاي ئىز.

ئىشەنگىن دەيتتى ئۇ: ئۆزۈڭگە قۇلچاق،

سېغىنىپ سەرقولنى، ۋەتەننى ئۇ.

نەچچە رەت قاچتى ئۇ، لېكىن پىيادە.

تۇنۇلدى، تاغ - داۋان ھەمدە دەريا - سۇ -

بولغاچقا، رەقىبى ئاتلىق زىيادە.

قىرغىز موماي ئەيۋىشنىڭ شاپائىتى

قۇلچاقنىڭ قاتارى قۇللار ئىچىدە

بىر قىرغىز مومايىمۇ بارتى ئاق كۆڭۈل.

ئوخشايتتى چىرايى ئاينىڭ ئۆزىگە،

قامىتى گويىكى ئاق ئېچىلغان گۈل.

قۇلچاققا كۆڭلىنى تۇتاتتى يېقىن،

خۇددى ئۆز ئانىسى كۆيگەندەك ئاڭا.

قۇلچاققا ئۇ ئانا ئەمەستى لېكىن،

تۇراتتى مېھرىدە ئۈستۈن، دىلرەبا.

كىيىمى يىرتىلسا بېرەتتى ياماپ،

نان - غىزا ۋە يەنە ئۇ يېمەي يىغىپ.

قۇلچاققا بارىنى تۇراتتى ئاتاپ،

ھەرقاچان ئۇ ئۇنى ئۆز ئوغلى بىلىپ.

قۇلچاق ئۇ ئوتتۇرىدىن ئاشقان بىر يىلى،
 زالىم باي ئۆتكۈزدى كاتتا مەرىكە.
 قالمىدى ئالاينىڭ ئايماق، كەنت-چېنى،
 تەكلىپكە يېزىلدى چوڭ-كىچىك ھەممە...
 ئوش، قوقەند تەرەپتىن ئاكابىر-زاتلار
 تەكلىپ قىلىندى داغدۇغا بىلەن.
 ئويناقشىپ، چېپىشىپ كېلەتتى ئاتلار،
 كۆتۈرۈپ ھەر ياقىتىن قىيقاس ۋە سۈرەن.
 كېلىشتى خالايق تەرەپ-تەرەپتىن،
 بولدى باي ھويلىسى ئادەم دېڭىزى.
 كېرىلىپ بۇ كاتتا ئابروي-شۆھرەتتىن،
 باشلىدى باي مۇنداق مەرىكە سۆزى:
 «قەدىرلىك مېھمانلار، سۆيۈملۈك دوستلار،
 مۇبارەك كەلگەن بۇ قەدىمىڭلارغا.
 ئوغلاققا چۈشۈڭلار، خۇشال ئويناڭلار،
 سۈنمەن زور پەتتە ھۇزۇرۇڭلارغا.
 كىمكى بەيگىدە چىقسا گەر ئۆتۈپ،
 بېرىمەن ئەڭ قاۋۇل قۇلۇمنى پەتتە» ①.
 زالىم باي قۇلچاقنىڭ قولىدىن تۈتۈپ،
 كۆرسەتتى كەلگەن شۇ جامائەتكە.

① پەتتە — ئات بەيگىسى ياكى ئوغلاق تارتىش جەريانىدا
 بېرىلىدىغان مۇكاپاتنىڭ نامى.

قۇلچاقنىڭ يۈرىكى ئېچىشتى شۇئان،
ئالغاندەك بىر لوقما پىچاقتا كېسىپ،
ئۇ ئوشقا پەتتە بوپ كەتسە گەر بۇئان،
قالاتتى تېخىمۇ كۈلپەتكە يېتىپ،
ۋەتەنگە قاچىمىقى بولار ئىدى تەس،
قوشۇلۇپ يولىغا نەچچە تاغ - داۋان،
ئۇنىڭغا بۇ دۇنيا بولاتتى قەپەس،
ئۆتسە گەر ھاياتى قۇللۇقتا ھامان،
قېچىشنى ئويلىدى ئاداققى بىر رەت،
بۇ ئاشام ئۇ تىكىپ ھاياتنى دوغا،
ئۇنىڭچۇن ئىدى بۇ ئاخىرقى پۇرسەت،
ئاسان ۋە تېزلىكتە كەلمەيتتى قولغا،
قۇلچاق ئويلىنىپ، غەمخان - دىلكىشى،
ئەيۈش موماينىڭ كەلدى قېشىغا،
ئۇ ئىدى كۆيۈمچان يېقىن - سېرىشى،
ھەم ياردەم قىلغانتى تالاي ئىشىغا،
باشلىدى سۆزىنى قۇلچاق: ئەي ئانا،
كەلدىم مەن قېشىڭغا، قاچاي دەپ يەنە،
زالىمدىن زالىمنىڭ چۈشسەم قولىغا،
يەتمەسمەن يۇرتۇمغا بەلكىم ئۆلگۈچە،
ئانامدەك ئەزىزسەن، كەچۈرگىن مېنى،
مەجبۇرمەن كېتىشكە مەن سېنى تاشلاپ،

كۆپ يىغلاپ ھەقاچان تېشىلدى كۆزى —
 ئاتا ۋە ئانامنىڭ يولۇمغا قاراپ،
 — ئانامدەك مەن سېنى باققانتىم، قوزام،
 بولسىمۇ ئايرىلىش سەندىن، ماڭا تەس.
 مەن ياناي زىنداندا قاچقىن جان بالام.
 شۇڭقار بول، ئورنۇڭدىن تۇرۇپ بىر كۈن دەس.
 شۇ كۈنى كېچىسى ئەل جىمىققاندا،
 قۇلچاق تېز ئېغىلغا كىردى پەم بىلەن.
 موماي — ئۇ، كۆزەتچى بولدى تالادا،
 قىلماستىن بۇ سەۋەب ئۆلۈشكە ئېرەن.
 كۈللۈكنى ① ئېپ چىقتى، خوشلاشتى قۇلچاق.
 ئەيۈش ئانىنىڭ قولىغا سۆيۈپ.
 ئاسماندا بىر يۇلتۇز ئىدى پارىقراق،
 خوشلاشقان دىللارغا تۇرغاندەك كۈلۈپ.
 ئات سالىدى ئۇچقاندىك ۋەتەنگە قاراپ،
 ئۇ ئىدى شۇ تاپتا شۇ قەدەر تىمەن.
 باي ئۇقۇپ بۇ ئىشنى ئارقىدىن قوغلاپ،
 ئات سالىدى يۈزلىگەن ئادەملەر بىلەن.
 شۇنچە قىپ يېتەلمەي ئارقىدىن ئۇلار،
 قايتىشتى چۈش پەيتى ھالىدىن كېتىپ.

— — —

① كۈللۈك — بەيگىگە سالىدىغان يۈگۈرۈك ئات.

قۇلچاقنىڭ بەختىگە تۇغۇلدى باھار،
ئاخىرى قۇللۇقتىن ھۆرلۈككە چىقىپ.

بالا كەلسە قېرىنداشتىن

مەردانە، بەستلىك يېتىلگەن قۇلچاق،
كەلدى ئۇ ئاخىرى چۈشمائغا يېتىپ.
قەلبىدە شادلىقتىن چېقىلدى چاقماق،
ئىچكەندە يۇرتنىڭ سۈيىنى قېنىپ.
كەتكەنتى ئاتا ۋە ئانىسى ئۆلۈپ،
مانەملىك قارايىتى تاغ، جىرا، ئەتراپ.
غەزەپتىن ئۇ ئۆتتى قاققلاپ كۈلۈپ،
كۆزىدە ئۆچلۈكنىڭ نۇرلىرى چاقناپ.
ئىنتىقام ئېلىشچۇن قاراقچىلاردىن،
توپلىدى يېنىغا قابىل ياشلاردىن.
ئادالەت تۇغىنى كۆتۈرۈپ ئېگىز،
قىرىشچۇن باسمىچى، يۇڭلۇق باشلاردىن.
تىزناپنىڭ كەڭ كەتكەن شۈۋەرلىكىدە
باشلاندى ئۆزئارا ئېلىشىش-مەشىق،
قۇلچاقنىڭ باشلامچى رەھبەرلىكىدە،
ياسالدى قىلىچ، ئوق ۋە قارا مىلتىق.
سەرقولنى قۇتقۇزۇش زومىگەرلەردىن
ئۇلارنىڭ بىردىنبىر شوئارى ئىدى.

ۋە ئامان ساقلاشتى ياۋۇز كۆزلەردىن، ساقلاپ
خەلقنى، تاغ-ئېدىر، بىر سۆڭ يېرىنى.

* * *

سەر قولغا ھاكىمىيەت ئىدى مۇھەممەدشاھ،
تاجىكىنىڭ ئۆز قېنى، پۇشتىدىن بولغان،
ناقابىل بولسىمۇ، مەنچىڭخان ئاڭا
بېرىپ پۇل، خېلى چوڭ مەنسەپكە قويغان.
مۇھەممەدشاھ كېلەتتى قۇلچاققا تاغا،
(تۇغقانلىق يىلتىزى تۇتاش ئىدى بەك).
شۇ سەۋەب چېرىك قىپ ئالدى يامۇلغا،
قۇلچاقنى قىلماق بوپ ئۆزىگە تىرەك.
چېرىكلەر مەشىقتىن تاپسا ماھارەت،
ياۋلارغا ناقابىل تۇراتتى بەردەم.
قۇلچاقنىڭ پىلانى ئىدى ھەقىقەت،
شۇملۇقنىڭ ئالدىنى ئالغۇچى مەلھەم.
قۇلچاق ئۇ باشلامچى بولۇپ مەشقاۋۇل،
مەشىققە سالدۇردى چېرىكلىرىنى.
تۇتۇپ ئۇ ھەقىقەت گەردىشىدىن يول،
ئويغاتتى يارۇ دوست، شېرىكلىرىنى.
قۇلچاقنىڭ ھۆرمىتى ئاشتى ئاي-كۈنلەپ،
ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقىلىپ نامى،
بۇ ئىشتىن مۇھەممەدشاھ ئۆتتى ئوغا يەپ،

شادلىققا تولمىدى كۈنى - ئەيىامى.
قۇلچاققا كىرىشتى توقۇشقا بەتنام،
يوقىتىش كويىدا ئۇنى كۆزىدىن.
ئامبالغا - يەكەنگە يوللىدى سالام،
خەت پۈتۈپ بۆلگۈنچى - نىزا سۆزىدىن:
«جانابى ئامبىلىم، تاپقايلما خەۋەر،
دىيارىم سەرقولدا يۈز بەردى ئاپەت.
قۇلچاق دەپ چىقتى بىر ساتقىن - مۇغەمبەر،
شۇ قەدەر ئىغۋاچى، تەلۋە، بەتنىيەت،
توپلىدى ئۆزىگە ئەسكەر ھەم شېرىك،
ئۇ بىزگە ۋە خانغا چىقارماقچى ئوق.
قىرقمىساق قاننىن، ئۇ ئەبلەخ تىرىك،
كۆمگۈسى بىزلەرنى ئىشلىتىپ زورلۇق».

* * *

يەكەننىڭ قاراڭغۇ، تار-زەي زىندانى
«كۈتۈۋالدى» قۇلچاقنى، شېرىكلىرىنى.
سەرقولنىڭ شۇ باتۇر-قەيسەر ئوغلانى،
بىلىسىمۇ شۇملۇقنىڭ نېمىلىكىنى،
مۇھەممەدشاھ مۇرادقا يەتتى ۋە لېكىن،
بەتنىيەت ھامىنى يەيدۇ بېشىنى.
ئۇ قانداق كۈنلەرگە قالاركىن كېيىن،
چىددى قەستلەشكە قېرىندىشىنى.

① رەسەتلا قىلىنغان بىلىملىك، مەنەقە - رەسەت

مۇھەممەدشاھنىڭ ئۆلۈمى

ھەسەتخورلۇق چىرىمىۋالغاچ دىلىنى،
پالتا چاپتى مۇھەممەدشاھ ئۆز پۇتىغا.
مانا ئەمدى قۇتقۇزالماي جېنىنى،
جان بەرمەكچى ياۋ — سۇدۇرنىڭ قولىدا.
ئاڭا بىر جۈپ قانات ئىدى شىر قۇلچاق،
بىلەلمىدى بۇنى ئاشۇ كالتە پەم.
سولاتقۇزۇپ ئۇنى ئارام تاپمىدى،
بولالمىدى سەلتەنىتى مۆھتەرەم.
قوقەند بېگى كىردى يەنە دېۋەيلەپ،
تاپىنىدا چەيلەپ گۈلزار-چىمەننى،
ياۋۇزلۇقى ئاشتى ياۋنىڭ ھەسسىلەپ،
ئۇنتۇپ زىنھار ئادىمىيلىك دېگەننى.

لەشكەر بېشى سۇدۇر^① دېگەن قاراقچى
تېگىش قىلدى تاش شەھەرگە باستۇرۇپ،
ھەر تەرەپتىن قورشاپ چېرىك، ئايغاقچى،
چىقتى قويماي ئۆي-ئۆيلەرنى ئاختۇرۇپ.
مۇھەممەدشاھنى تۇتۇپ چىقىپ بويىنىدىن
باغلاپ قويدى سەينادىكى تۇۋرۇككە،
ياۋۇزلارغا كۆكرەك كېرىپ ئورنىدىن
تۇرالمايدى، ئىنتىلىسىمۇ ھۆرلۈككە.

① سۇدۇر — قوقەند باسمىچىلىرىنىڭ كاتتىۋېشى.

ئېشەك مىسال باغلانغاندا مۇھەممەدشاھ بىلدى ئاندىن قېرىنداشنى، مەلىئۇنى، ئۇ چۈشەندى قىلغىنىنى چوڭ گۇناھ، ئۆچۈرگىنى ئۈچۈن كۆيگەن يالقۇنى، سولاتقاچقا ئۇ قۇلچاقنى بىگۇناھ، قىلدى پۇشمان، چېكىپ ئازاب ئاقىۋەت. نە يەتكۈسى پۇرسەت كېتىپ چەككەن ئاھ، شىر يۈرەكنىڭ قۇلىقىغا، بولدى لەت!

تەخت، ئەمەل تەڭ يوقالدى قولىدىن، مۇھەممەدشاھنىڭ قەلبى بولدى لەختە قان. ئەجەل پۇراپ تۇرار ئىدى يولىدىن، قاپقاراڭغۇ، تار بىلىنىپ بۇ جاھان.

* * *

«سەرقول قولىدىن كەتتى» دېگەن شۇم خەۋەر بېرىپ يەتتى قۇلىقىغا قۇلچاقنىڭ.

ئۇ غەزەپتە تىترەپ كەتتى شۇ قەدەر، يېگىنىدەك قەلبى بېسىن پىچاقنىڭ.

«گۇناھى» نى ئاقلاش ئۈچۈن ئامبالدىن ئۇ ئۆتۈندى بىر رەت پۇرسەت بېرىشنى.

بېرىپ دەرھال، ئۆتۈپ تاغ ۋە دەريادىن، سەرقولدىكى باندىتلارنى قىرىشنى.

ئامبال ماقۇل كۆرۈپ قۇلچاق سۆزىنى،

قوشۇپ بەردى ئاڭا نەچچە يۈز چېرىك. ئازاد قىلدى سەپداشلىرى، ئۆزىنى. بەدىلىگە يۈدۈپ شۇنچە ئېغىر «يۈك». قۇلچاق سەردار بولۇپ قوشۇن توپىغا، سەرقول تامان تۇنجى جەڭگە ئاتلاندى. ئەل - يۇرت غېمىدىن پۈكۈپ ئۆتلۈك دىلىغا، كۈلپەتلەرنى ئۇنتۇپ، قەۋەت شادلاندى.

قۇياشقا تۇتاشقان روھ

سۈدۈر تاشلاپ قاچتى بۇلاپ ماڭغانى. يېتىشكەندە ئاڭا قۇلچاق ئەسكىرى.

يىلپىز ھىدى قاچۇرغاندەك قاۋاننى،

پىتىراپ كەتتى زالىم ياۋنىڭ لەشكىرى،
چېكىندۈرۈپ باندىتلارنى قۇچتى شان.

ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ ئامبالغا.
سەلتەنەتنى قولغا ئېلىپ شۇ ھامان،

كەلتۈردى بەت ۋەزىيەتنى خوپ ھالغا.
تارتىۋالغان مال - مۈلۈكنى دۈشمەندىن،

ئېگىسىگە بەردى قۇلچاق قايتۇرۇپ،
سۇنغان دىللار سۆيۈنگەچكە مەرد ئەردىن،

بولدى خۇشال، ئاڭا ئالقىش ياغدۇرۇپ.
ئەمىن تېپىپ ئامبال كۆڭلى يەكەندە،

بىسەرەمجان دىلى چۈشتى جايىغا.
قۇلىقىغا خۇش خەۋەرلەر يەتكەندە،

خانغا ئاتاپ نامە پۈتتى شاينغا.
* * *

خاندىن پەرمان چۈشتى نەچچە ئاي ئۆتۈپ،
ھاكىمبەگ بوپ ئۆستى قۇلچاق سەرقولغا.

سەرقول خەلقى مەرد ئوغۇلدىن سۆيۈنۈپ،
نەغمە بىلەن چۈشتى خۇشال ئۆسسۈلغا.

كۈنلەر ئۆتتى جىمجىت، خۇشال شۇ قەدەر،

ئەمما، شۇملۇق يەنە سايە تاشلىدى.

يېڭىلىگەچكە سۇدۇر قېچىپ دەر بەدەر،

قوڭەند خانى ئۆچ ئالماقنى باشلىدى.

* رىئالە * ئەمەل * رەببە ئەمەل

داۋگۇاڭنىڭ ئون ئۈچىنچى يىللىرى،

تاجاۋۇزچى نۇرباي ① ئاتلىق كىرگەندە،

ئەتراپ ئىدى شۇ قەدەر جىم، تىپتىنچ،

كۆرەڭلىكى تۈتتى ئۇنىڭ شۇ يەردە.

ئويلىدى ئۇ: قۇلچاق دېگەن نېمىتى؟

يەكسان قىلاي ئۇنىڭ نادان توپىنى،

كۆرۈپ قويسۇن گۇۋاھ بولۇپ تاش شەھەر،

مەن نۇرباينىڭ زايا كەتمەس ئوقىنى،

بىلىپ قالسۇن يىراقتىكى خان ئاتام،

ئەتە - ئۈگۈن زور غەلىبەمنى ئۇققاندا.

نۇرباي ماڭار ئىدى سەپتە خىرامان،

خىيالىدا ئۇچۇپ پەلەك - ئاسماندا.

تۇيۇقسىزلا «ھۇررا» دېگەن ئاۋازدىن

يەرۇجاھان كەلدى شۇ ئان لەرزىگە.

بۈركۈت شۇڭغۇپ چۈشكەن كەبى پەرۋازدىن،

ئوقلار ياغدى كەلگەن دۈشمەن بەستىگە.

بىر يەردە رىئالە، ئەمەل، رەببە رەببە

① نۇرباي - قوڭەند خانىنىڭ قوشبېگى. رەببە رەببە رەببە

كۈمۈش ساپلىق شەمشىرىنى كۆتۈرۈپ،
قۇلچاق ئوقتەك ئۆتتى سەپنىڭ ئالدىغا،
قىلىچ سالىدى ياۋ كۆكسىگە پاتۇرۇپ،
ئات ئۈستىدە داچىماستىن ئارقىغا،
ھايال ئۆتمەي چۈشتى يەرگە دومىلاپ،
قازان بېشى قوڭۇر چاچلىق نۇر باينىڭ،
قاچتى قوقەند لەشكەرلىرى ھاسىراپ،
تۇپرىقىغا قاراپ شۇئان ئالانىڭ. *

قۇلچاق باشلىق غىلمان تاجىك ياشلىرى
چېكىندۈردى ياۋنى قىلىپ سۈر توقاي،
زوراۋانلىق قىلغانلارنىڭ ياشلىرى
قالدى بۇندا قېنى ئېقىپ توختىماي.

يېڭىلەپ چىكە بۇ ئۆۋەتمۇ ئۇرۇشتا،
ۋەھشىيلەشتى مەدەلىخان ھەسسىلەپ،
كۆپلەپ قوشۇن يىغدى ھۇجۇم قىلىشقا،
قايتا جەڭدە تۇرۇش ئۈچۈن پۈت تىرەپ،
دېدى: «جەڭدە» يېڭىش ئۈچۈن ئەڭ ئاۋۋال
يوقاتقۇلۇق قۇلچاقنى پەم - قەست بىلەن،
تاپماق لازىم بۇڭا تەدبىر، كۈچ - ئامال،
سەردار، سەرۋاز تەڭ باش قوشۇپ خوپ بەلەن،
قۇلچاق ئۆلسە بىزنىڭ دېمەك تاش شەھەر،

ئۇ بولمىسا كۈچى چاغلىق باشقىنىڭ. سەرقولنى بويسۇندۇرساقلا بىز ئەگەر، خانلىق بولۇر شاھى يەر-مال، ئاقچىنىڭ مەدەلىخان شۇنداق كېڭەش ئۆتكۈزۈپ، يولغا سالىدى ئىككى مىڭچە چېرىكنى. ئايغاقچىغا يالغان خەۋەر يەتكۈزۈپ، لېيتماقچى بولدى سۈنى-ئېرىقنى.

* * *

«ياۋنى ئەمدى تاغدۇمباشقا كەلمىش» دەپ، خەۋەر كەلدى سەرقول بېگى قۇلچاققا. ساتقىنلارغا ئايغاقچىلار پۇل خەجلەپ، بۇ خەۋەرنى تاراتقۇردى ھەر ياققا. كىم پەم ئەتسۇن، ئۆزىدىن كەلگەن شۈملۈقنى. قۇلچاق كۈچنى تاغدۇمباشقا يۆتكىدى. ئۆزى قېلىپ تاش شەھەردە، قوۋۇقنى— قوغداش ئۈچۈن ئۇ تەرەپكە ئۆتمىدى. كەلدى دۈشمەن خۇددى قارا قۇيۇندەك. ئاۋۋالقىدەك يەنە چۈشمان تەرەپتىن. قۇلچاقنىڭ يۈز ئادىمىدىن سىرت، دېمەك ياردەمچىسى يوقتى بۇ چاغ بۆلەكتىن. تاش شەھەرنى قورشىۋالدى دۈشمەنلەر، باشلاندى تېز شىددەت بىلەن ئېتىشىش.

ئىس - تۈتەككە تولدى تىترەپ ئاسمان - يەر
داۋام قىلدى ئون كۈن ئۇدا ئېلىشىش،
مىڭدىن ئارتۇق دۈشمەن ئوق يەپ بەردى جان،
قۇلچاقنىڭمۇ قالدى بىرلا ئەسكىرى.
ئىلاج بولماي كۆپ دۈشمەننىڭ ئالدىدا،
زەخمىلەندى قۇلچاقنىڭمۇ كۆپ يېرى
ئون بىرىنچى كۈنى جەڭنىڭ تاڭ سەھەرى،
شەپق نۇرى يېيىلغان چاغ ئۇپۇقتا،
تاش شەھەرنى ئوققا تۈتتى دۈشمەنلەر،
يەنە قايتا ھۇجۇم قوزغاپ قوۋۇققا.
رەھىمسىز ئوق كېلىپ تەڭدى يۈرەككە،
قۇلچاق بەگ ئاھ، سەنتۇرۇلۇپ يىقىلدى.
مۇسبەتتىن ئاھلار يەتتى بەلەككە،
تۆكۈپ يامغۇر كۆكتە چاقماق چېقىلدى،
كۈھىستان يۇرت چۆمۈپ چەكسىز ماتەمگە،
بۇ قەھرىمان ئوغلى ئۈچۈن تۈكتى ياش،
كەلدى قىسقا بۇ ئوت يۈرەك ھاتەمگە،
ئۆزى سۆيگەن ئادالەتنى دەپ ياشاش،
قەھرىماننىڭ كۆكرىكىدىن ئاققان قان،
تاش قەلئەنى قىزىل رەڭگە بويىدى،
روھى ئۇنىڭ كۆتۈرۈلۈپ قۇياشقا،
تەپتى ئەلنىڭ ۋۇجۇدىغا ئورنىدى.

قۇلچاق كەتتى، بىراق ئۇنىڭ يول - ئىزى،
قالدى مۇندا مىڭلاپ دىلغا كۈچ بېرىپ، ياۋغا
قارشى ئەلنىڭ ئاشتى جۈرئىتى،
ۋەتىنىنى قوغداش ئۈچۈن جان ئىككىپ،
توختاتمىدى شۇندىن باشلاپ كۈرەشنى،
زوراۋانغا قارشى بىرلىك سەپ قۇرۇپ،
ئەل كۈرەشتىن تاپتى تىنچلىق، گۈللەشنى،
ۋەتەن ئازاد بولۇپ، سۈبھى - تاڭ يورۇپ،
خاتىمە

داستانىم بۇتتى، لېكىن كەلدى چولتا -
قەلىمىم قەھرىماننى سۈيەتلەشكە.
تاۋلاندى قەلىمىم، ئەمما ئۇلۇغ روھتا،
ياشاشتىن مۇددىئانى سېلىپ ئەسكە.
ۋەتەنگە، مىللىتىگە ساداقەتتى،
بېغىشلاپ ياشاش ئۇلۇغ نەقەدەر - ھە.
ياراتتى قەھرىمانلار سائادەتنى،
ئەۋلادلار بەختى ئۈچۈن ھەر قەدەمدە.
يىپىيىڭى ئەسىر بويلاپ ئالغاندا يول،
ئەجدادلار ئىزى بولغاي بىزگە ماياك،
شۇ ئۇلۇغ روھتا ماڭساق تۇتۇشۇپ قول،
دەۋرانىم گۈللەپ، كۈلەر بۇ ئانا خاك ①.

① خاك - تۇپراق.

[General Information]

书名=塔吉克人心目中的我 维吾尔文

SS号=40229168